

SKOROVŠECKO

ze SKORONIC

Bulletin o dění v obci č. 2/2012

Obsah čísla

- Úvodník starosty 1
- Na začátku byla anketa .2 – 3
- Odpadové hospodářství.3
- Kanalizace 4
- Matrika 5
- Nezávislí pro Skoronice ...5
- Obecní knihovna 6
- Mateřská škola 7
- Mikroregion Nový Dvůr ..7
- Farnost .....8 – 11
- Tříkrálová sbírka ..... 12 – 13
- Spolky a sdružení 14
- Kulturní okénko ..... 15 – 19
- Ostatní informace .....20 – 22

Poločas – nikoliv však rozpadu!

Zastupitelstvo obce ustanovené po komunálních volbách v roce 2010 je v polovině svého působení. Zastoupení v nejvyšším orgánu obce mají všechny strany a sdružení, které ve volbách kandidovaly. Rozjitřená volební atmosféra, které provázela i první jednání zastupitelstva sice opadla, nedůvěra části občanů v naši schopnost řešit problémy obce zřejmě nepominula. Chci vás proto ujistit, že zastupitelstvo i členové výborů tvoří dělný a kompaktní tým. Svědčí o tom nejen téměř 100% účast na zasedáních tohoto sboru, ale především výsledky práce zastupitelstva.

Já jsem považoval za jeden ze stěžejních úkolů nového zastupitelstva profesionalizaci úřadu, poskytování kvalifikovaných služeb a kompetentních informací občanům. Prodloužená úřední doba, pravidelná aktualizace webových stránek a půlroční periodicitu obecního magazínu byly prvními kroky k naplnění tohoto cíle. Překvapivě úspěšným počinem bylo zavedení vidimace a legalizace dokumentů. Proces, o němž jsem předpokládal, že bude ztrátovou službou občanům, využilo v roce 2012 více než sto lidí a poplatky za provádění těchto úkonů zaplatily náklady na jeho spuštění už během jednoho roku. Zájem je i o poskytování informací a dat prostřednictvím systému Czech POINT, občané Skoronic stále častěji využívají i možnost získat informace o svých pozemcích a nemovitostech z databáze katastru nemovitostí.

Přijetím strategických dokumentů, které identifikují problémové oblasti obce a stanoví priority jejich řešení, vznikl program práce zastupitelstva na volební období 2010 – 2014, jehož plnění je pravidelnou součástí jednání zastupitelského sboru.

Vyhlášením grantů obce Skoronice nastavilo zastupitelstvo jednotná a rovná pravidla pro podporu neziskových organizací, nové smlouvy s nájemci obecních pozemků a prostor vytvořily stejné podmínky pro všechny pronajímatele a zvýšily příjem obce z pronájmů. Podpora obce a jednoznačná pravidla vedla ke vzniku nového občanského sdružení (Vinařský spolek Skoronice, o. s.) a k transformaci neidentifikovatelného nájemce obecního rybníku v občanské sdružení Rybáři Skoronice, o. s. Víme o problémech, které v této oblasti dosud přetrvávají a budeme je řešit v následujícím období.

Zásadním úkolem zastupitelstva pro druhou polovinu mandátu je dokončení odkanalizování obce a zahájení čištění odpadních vod. Bilanci dosavadních aktivit v této oblasti, zhodnocení dosud realizovaných projektů a výhled na léta 2013 – 2014 si můžete přečíst uvnitř čísla.

Toto číslo obecního bulletinu je věnované převážně bilanci práce zastupitelstva obce v polovině jeho mandátu a aktivitám příspěvkových organizací a občanských sdružení ve Skoronicích. Protože vychází v předvečer svátků připomínajících narození Ježíše Krista, dovolte mně, abych vám popřál pokojné a požehnané Vánoce, pevné zdraví a všecko dobré v novém roce.

Na začátku byla anketa

V polovině minulého roku probíhala na webových stránkách obce anketa, která zkoumala názor občanů na potřebnost připravovaných projektů. Zásadní a nejrozsáhlejší z nich – budování kanalizace a kanalizačního sběrače – jsme do ankety nezařadili, na jeho důležitosti a neodkladnosti panuje všeobecná shoda. Z pěti akcí uvedených v anketě jsou dvě hotové – nový chodník podél hlavní silnice a výsadba zeleně spojená s úpravou veřejných prostranství.

Rozvoj občanské vybavenosti a zkrášlování životního prostředí považuje zastupitelstvo obce za prioritu, které se chceme nadále věnovat. Pokud budou v příštím roce vypsány vhodné dotační tituly, budeme v těchto projektech pokračovat. Připravujeme vybudování nového chodníku v horní části Pastviska, úpravu parku u Rajsíglového a zásadní řešení podoby hřiště na Zelničkách.

Realizace dvou dalších projektů, které se v anketě objevily – rekonstrukce muzea a pozemkové úpravy – je před spuštěním. Přestavba budovy muzea a knihovny, rozšíření stávající expozice lidového bydlení a vybudování expozice věnované Jízdě králů je zajištěna projekčně i finančně. Přípravné aktivity – sběr exponátů do muzea, nákup multimediální prezentační techniky a tvorba publikace o Jízdě králů – už probíhají, stavební práce budou zahájeny na jaře příštího roku. Celý projekt chceme dokončit v srpnu 2013 a rekonstruované muzeum slavnostně otevřít v předvečer Jízdy králů ve Skoronicích. Putování královské družiny – po více než deseti letech na domácí půdě – ozdobí sjezd rodáků, který připravujeme ve spolupráci s Kulturním a vlastivědným sdružením v neděli 8. září 2013.

Pozemkové úpravy spolu s novým územním plánem obce považujeme za zásadní projekt, který umožní další rozvoj obce a vytvoří podmínky pro výstavbu nových rodinných domů.

Tvorbu nového územního plánu jsme zahájili v letošním roce. Věříme, že ve spolupráci s vámi vytvoříme v průběhu roku 2013 moderní dokument, který bude respektovat potřeby občanů i reálné možnosti obce.

Výzva k podávání žádostí o pozemkové úpravy byla první aktivitou nového zastupitelstva obce. Dnes, po dvou letech od zahájení sběru žádostí, se zdá, že provedení pozemkových úprav v katastru obce je potřebnější, než v době výzvy. Digitalizace pozemků v katastru obce Skoronic sice přispěla k identifikaci a přesné lokalizaci pozemků, rozdělila však původní pozemky na mnoho menších parcel. Pozemková úprava sloučí a zarovná pozemky do větších celků, které umožní vlastníkům půdy lepší obdělávání parcel a přehlednější evidenci vlastnictví. K zahájení pozemkové úpravy vyžaduje Pozemkový úřad ČR předložení žádostí vlastníků více než 50 % rozlohy půdy v katastru obce. Do dnešního dne jsme získali žádosti vlastníků 48 % rozlohy půdy, chybějící 2 % představují cca 8 ha. Naléhavost zahájení pozemko-

vých úprav zvyšuje i jejich význam pro celkovou úpravu katastru, možnost realizace protipovodních a protierozních opatření na náklady státu. Věříme, že význam tohoto kroku pochopí i ti vlastníci půdy, kteří dosud o pozemkové úpravy nepožádali a připojí se k tomuto projektu. Pracovníci obce jsou připraveni všem zájemcům o pozemkové úpravy pomoci s vyplněním žádosti.

Poslední projektem, ke kterému se respondenti anket vyjadřovali, byla oprava budovy bývalé školy a rekonstrukce 1. patra na knihovnu a centrum volného času. Na rozsáhlou opravu školy máme zpracovanou projektovou dokumentaci a vydané právo-

platné stavební povolení. Celkové předpokládané náklady ve výši přibližně 4 miliony korun však mnohonásobně převyšují možnosti rozpočtu obce. Hledáme proto dotační titul, který by pokryl větší část nákladů. Původní záměr, využít k podpoře opravy školy aktuální výzvu ROP Jihovýchod na roky 2013 – 2014, která slibovala dotaci ve výši až 85 % uznatelných nákladů, nám bohužel znemožnilo omezení podporovaných aktivit pouze na mateřskou školu. V úsilí o získání dotačních prostředků na zamýšlenou rekonstrukci školy budeme samozřejmě pokračovat.

Jan Grombíř

Třídíme odpad – pomůžeme životnímu prostředí i obecní kase

S účinností od 1. ledna 2013 vstupuje v platnost nová obecně závazná vyhláška o místních poplatcích. Novelizaci vyhlášky platné od 1.7.2011 si vyžádala novela zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích. Ke změně dochází v části V. OZV, článek 19 – Poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálního odpadu.

V odstavci 1, písm. a) vyhlášky se rozšiřuje kategorie osob povinných platit poplatky o cizince pobývající na území České republiky po dobu delší než tři měsíce. Odstavec 1, písm. b) vyhlášky nově stanoví plat-

bu fyzických osob, která mají ve vlastnictví stavbu určenou k individuální rekreaci.

Pro občany Skoronic je důležitá změna v článku 21, odst. 1, písmeno a) a b). – Sazba poplatku. Dosavadní sazba poplatku 350 Kč za osobu se zvyšuje na částku 400 Kč za osobu. Zvýšení poplatku, k němuž dochází po více než pěti letech, sníží dosavadní doplatek obce na hospodaření s odpady zhruba na polovinu. V roce 2011 činil 45 700 Kč. Věřím, že pochopíte nutnost zvýšení poplatku v době, kdy zastupitelstvo vynakládá značné prostředky na zajištění infrastruktury v obci, řešení léta zanedbávaných problémů a zásadní opravy obecních objektů.

Mírné zvýšení poplatku vyžadují i očekávané vyšší náklady na svoz a likvidaci odpadu od příštího roku. Firma EKOR, která nám zajišťuje vývoz a likvidaci odpadu, připravuje od jara 2013 rozšíření třídění odpadu o bioodpad. Systém hlubšího třídění odpadů se v současné době zpracovává, jakmile budeme mít podrobnější informace, seznámíme vás s podmínkami třídění bioodpadu prostřednictvím letáčku, které dodáme do všech domácností.

Jediným způsobem jak můžeme snížit náklady na svoz a likvidaci odpadů je jejich důsledné třídění. Firma EKO-KOM, která zajišťuje zpětné využití odpadu, nám každoročně vrací nemalé částky za tříděný odpad. V roce 2011 to bylo 37 718 Kč.

Vzhledem k tomu, že nemáme dosud kompletní data za rok 2012, uvádím níže výsledek hospodaření s odpady (vývoz popelnic, kontejnerů na tříděný odpad, vleček na stavební suť a směsný domovní odpad a sběr nebezpečného odpadu) v roce 2011. Letos očekávám mírné zvýšení nákladů, to znamená i vyšší doplatek z obecního rozpočtu.

Jan Grombíř

PŘÍJMY	
vybráno od občanů – poplatek za vývoz popelnic	183.916,--
vraceno od EKO-KOM – za tříděný odpad	37.718,--
celkem:	221.634,--
VÝDAJE	
vývoz popelnic	214.930,--
vývoz kontejnerů	35.636,--
sběr a likvidace nebezpečného odpadu	13.368,--
vývoz vleček	3.400,--
celkem:	267.334,--
Doplatek obce	45.700,--

Odkanalizování obce – historie, současnost, budoucnost

Pro systém odkanalizování obcí Kelčany, Milotice, Skoronice, Vacenovice, Vlkoš a zajištění odvodu odpadních vod na rekonstruovanou čističku v Miloticích byl v roce 2006 založený dobrovolný svazek obcí (DSO). Do podzimu roku 2010 – tedy před začátkem mandátu současného zastupitelstva – bylo z obecního rozpočtu zaplacen 1,5 milionu korun na projekty a služby související s přípravou budování kanalizace v obci a kanalizačního sběrače.

Na začátku našeho působení byl investorem části kanalizačního sběrače DSO, nebyla stanovena výše podílů jednotlivých obcí na financování a zajištěny nebyly ani dotační prostředky na budování kanalizace. Nové zastupitelstvo obce stálo před rozhodnutím. Buď z nepřipraveného projektu vystoupit a prostředky vložené do jeho přípravy oželeť (takto postupuje obec Kelčany) nebo převzít iniciativu a převedením všech částí kanalizačního sběrače pod investorství obce Skoronice učinit rozhodné kroky k realizaci projektu. Zastupitelstvo obce zvolilo odpovědnější přístup a současně s vypisáním výběrového řízení na zhotovitele stavby jsme zahájili jednání s Ministerstvem zemědělství ČR a Jihomoravským krajem o poskytnutí finanční dotace na stavbu.

Otevřená soutěž na dodavatele stavby snížila původní rozpočet na polovinu. Smluvní cena se zhotovitelem činí 23 milionů korun, téměř 13 milionů korun na realizaci jsme získali formou dotace. O zbývající část nákladů se podělí obec Vlkoš, Skoronice a Milotice. Podíl Skoronic na budování kanalizačního sběrače je 2 500 000 Kč, jen o sto tisíc jsou nižší náklady na vybudování nové kanalizace v části Dědina. Celkové investiční náklady na odkanalizování obce (bez příspěvku na revitalizaci ČOV) činí tedy necelých 5 milionů. Tuto částku obec kompletně zaplatí z úvěru, jehož úroky hradí MZ jako součást dotace na budování kanalizace. Další náklady obce ve výši cca 800 000 Kč tvoří alikvotní podíl na úhradě neuznatelných nákladů – projektové a inženýrské práce a služby.

V současné době je ukončeno 90 % prací na všech segmentech kanalizace s výjimkou úpravy koryta náhonu. Bývalý mlýnský náhon (Malý potok) bude po úpravě sloužit jako přepad pro odvod vod při prudkých a vydatných srážkách a jako sběrač povrchových vod. Práce na úpravě koryta náhonu budou zahájeny na jaře příštího roku.

Zahájení zkušebního provozu jsme předpokládali v létě roku 2013, vzhledem ke zpoždění při rekonstrukci čističky odpadních vod v Miloticích bude však zahájený pravděpodobně až na podzim.

Pro majitele nemovitostí v obci to bude znamenat zrušení jímek a septiků a svedení všech splaškových vod z domácnosti (kuchyně, koupelna i WC) do kanalizace. O zahájení zkušebního provozu vás budeme informovat s několikaměsíčním předstihem, aby každý majitel nemovitosti měl dostatek času na provedení potřebných úprav.

Zimní měsíce využijeme k přípravě dokumentace a vyřízení stavebního povolení na odkanalizování bývalé školy a areálu Jednoty, které nebylo součástí původního projektu. V rámci příprav na spuštění provozu jsme zahájili jednání se společností Vodovody a kanalizace Hodonín ohledně provozování kanalizace. Naším cílem je vyjednat takové podmínky, aby prostředky vybrané na stočném zajistily nejen opravy a údržbu kanalizace, ale i její obnovu ve vzdálenější budoucnosti.

Jan Grombíř

Plnění předvolebních slibů – Nezávislí pro Skoronice

Vážení skoronští spoluobčané, velmi mile nás překvapilo, že nás pan starosta při přípravě obecního bulletinu požádal o krátké zhodnocení plnění programu, se kterým jsme šli do komunálních voleb v roce 2010.

Naše sdružení kandidovalo pod názvem Nezávislí pro Skoronice a díky hlasům některých z vás jsme v zastupitelstvu získali jeden mandát. Přesto bylo možné v rámci současného uskupení zastupitelstva, prosadit v otevřené diskusi některé body z našeho předvolebního programu.

Byla prodloužena otevírací doba úřadu, změněn dodavatel energií, nově sepsány smlouvy s nájemci obecních pozemků. Probíhá podpora kultury, sportu a spolků v obci. Aktivně se podílíme na realizaci největší investiční akce – výstavbě kanalizačního přivaděče na ČOV a kanalizaci v Dědině.

I nadále se budeme snažit, s přihlédnutím k finančním možnostem obce, prosazovat další body z našeho programu, zejména vybudování přechodu pro chodce u obchodu a chodníku od autobusové zastávky směrem ke kostelu.

Budeme rádi, když se na nás budete i do budoucna obracet nejen se svými problémy, ale také s náměty na zlepšení chodu obecního úřadu a podněty pro další rozvoj naší obce.

Za Nezávislé pro Skoronice
Miroslav Chytil

Matrika

Evidence obyvatel k 30.11.2012

Stav k 1.1.2012	536
Narodilo se.....	4
Přihlásilo se	5
Odhlásilo se	6
Zemřelo.....	3
Stav k 30.11.2011	536

Podrobný rozpis

Narodili se:	David Hamouz	Daniel Průša
	Valentýna Rajsiglová	Gabriel Němec
Přihlásili se:	Anna Košacká	Lukáš Vaculík
	Marcela Mazáčová	Michaela Mazáčová
	Ilona Mazáčová	
Odhlásili se:	Radim Plachý	Dana Charvátová
	Marie Burešová	Miroslav Jahoda
	Monika Fojtíková	Eliška Fojtíková
Zemřeli:	Antonín Dovrtil	
	Vladimír Novotný	
	Františka Kristová	

Životní jubilea

70 let

Růžena Marečková	Ing. Anežka Chocholáčová
Marie Výborná	Jan Šnajdr
Bohumír Novotný	

75 let

Marie Chytilová	Paulina Holcmanová
Františka Kozáková	Antonín Ingr
Anna Klajbová	

80 let

Marie Rybová	Jan Kozák
Milada Handlířová	Jindřich Lunga
Zdena Kristová	

85 let

Anežka Fridrichová
Antonín Dovrtil
Pavel Holcman
Kristina Vašíčková
Václav Novosád

90 let

Blažena Čechová

Nejstarší občané v obci

Nejstarší žena v obci

Ludmila Klimešová

Nejstarší muž v obci

MDr.P. Radim Hložánka,
emeritní farář Mistřínský, čestný kanovník Kroměřížský, čestný člen
řádu německý rytířů

Obecní knihovna Skoronice

Otevřeno vždy v pátek od 17:00 do 19:00 hod. Otevřeno je nejen pro čtenáře, ale pro každého, kdo chce využít nabízených služeb (tisk, kopírování, laminování, internet) nebo si chce knihovnu jen prohlédnout.

Obec ročně přispívá knihovně částkou 10.000 Kč na nákup nových knih. Letos jsme nakoupili převážně povinnou četbu a knihy o našem regionu a od regionálních autorů. Např. Chlapi, dite dom, dneskaj nebohí – Dušan Grombiřík, Všeho dokvasu – Jiří Severin, Miroslav Tichý – Podoby pravdy (fotografie), detektivky Nadi Horákové nebo historický román Jarmily Bednaříkové.

Jaké knihy máme a informace o nich si můžete zjistit v ON-LINE katalogu na internetových stránkách knihovny. Za letošní rok v něm bylo hledáno 2522 x.

Nejen od čtenářů uvítám návrhy na nákup nových knih, tipy na knihy do výměnného fondu, změnu nebo rozšíření otvírací doby, jaké informace vám chybí na internetových stránkách knihovny, se kterými autory byste se chtěli setkat apod.

Knihovna v číslech

V knihovně je v současné době 3184 svazků, z toho 559 naučných knih, 1621 knih beletrie a 1004 knih pro děti a mládež. Časopisy pravidelně odebíráme dva – Žena a život a Praktická žena. Půjčit si můžete i další periodika - History, Vinorevue, Reflex apod., které knihovně věnovali spoluobčané.

Název ukazatele	I. – XI. 2011	I. – XI. 2012
Počet registrovaných čtenářů	49	72
Počet výpůjček	2 700	3 142
Počet návštěv webových stránek	234	1 614

5x nej z knihovny

V květnu jsem vyhlásila soutěž o nejpilnějšího čtenáře do 15 let. Odměnu dostanou tito tři čtenáři, kteří si v roce 2012 půjčili největší počet dětských knih.

Nejpilnější čtenáři do 15 let:

1. Šalvatová Zuzana 28 knih
2. Čadová Nikola 23 knih
3. Chytil Pavel 12 knih

Nejpilnější čtenáři nad 15 let:

1. Ondřejka Radek 199 knih
2. Presová Marie 178 knih
3. Ondrůšek Martin 94 knih
4. Vašíček Petr 93 knih
5. Lungová Božena 85 knih

Nejpůjčovanější dětské knihy v roce 2012:

- Groening Matt – Futurama-o-rama – 6x
- Kam večer odchází sluníčko – 5x
- Dahl Roald – Prevítovi – 5x

Nejpůjčovanější knihy v roce 2012:

- Fulghum Robert – Drž mě pevně, miluj mě zlehka – příběhy z tančírny – 11x
- McBain Ed – Příbuzenská krev – detektivní román – 10x
- Boučková Tereza – Rok kohouta – autobiografický román – 8x
- Fielding Joy – Nebezpečná zóna – psychologický román – 8x
- Kučera Miroslav – Galerie zločinu – kriminální příběhy – 8x

Nejvíce výpůjček v jeden den:

V pátek 23.11.2012 bylo půjčeno 19 časopisů a 103 knih. Co se týká výpůjček byl listopad rekordní. V listopadu si čtenáři z knihovny půjčili 407 knih, což je nejvíce výpůjček v jednom měsíci za poslední roky (listopad 2011 – 219 výpůjček).

Nejstarší knihy v naší knihovně:

- Winter Zikmund – Pražské obrázky, rok vydání 1893
- Jirásek Alois – Rozmanitá prosa, rok vydání 1896
- Výběr z povídek a vzpomínek Karolíny Světlé, rok vydání 1900
- Želichovský Karel Wolf – Čítanka Komenského, rok vydání 1900
- Dickens Charles – Život a příhody Mikuláše Nicklebyho I, rok vydání 1903
- Dickens Charles – Život a příhody Mikuláše Nicklebyho II, rok vydání 1904
- Jirásek Alois – U nás, rok vydání 1904
- Světlá Karolína – Z literárního soukromí, rok vydání 1904
- Jirásek Alois – Rozmanitá prosa, rok vydání 1905

*Vánoce jak od Lady,
pod stromečkem poklady,
kdyby to jen drobnost byla,
aby srdce potěšila.
V novém roce krásné žítí,
ať Vám vaše hvězda svítí.*

Děkuji za přízeň a přeji krásné svátky.

Renata Ticháčková

Mateřská škola Skoronice aneb Jak to bylo na Mikuláše...

Už v listopadu začíná v naší školce předvánoční těšení. Děti chtějí kreslit vánoční stromečky, zvonečky, dárečky (to hlavně) a všechno, co k Vánocům patří. No, prostě jako správní obchodníci – čím dřív, tím víc toho bude. Tak tomu bylo i letos. Nás ale čekalo v té natěšené předvánoční době ještě několik událostí. Nejprve to bylo maňáskové představení s vánočním nádechem, kde kromě zvířecích hrdinů, kladných i záporných, vystupoval dokonce i Mikuláš. To bylo první letošní setkání s touto postavou, která je uznávanou autorigou pro většinu dětí.

Druhé setkání bylo ohlášeno na středu 5. prosince. Nejistota vládla už od rána. Všichni to známe – nervy pracují, hlavně když nevíme, jak to s námi dopadne.

A konečně byli tu! Kdo? No přece Mikuláš s čertem. Anděl chyběl. Asi předpokládal, že to bude záležitost vyložené pro čerta, a ani se moc nemýlil. Této nesourodé dvojici, kdy Mikuláš převyšoval čerta téměř o půl metru, dělal taxikáře sám pan ředitel ze základní školy. Že by měl nějaký hříšek a pykal? :-)

Slabší povahy slzely hned při vstupu očekávané návštěvy a mírný úsměv nasadily až při nadílce. Pár odolnějších začalo brečet preventivně (co kdyby náhodou...). A ti otrlí? Zapírali a zapírali. Klidně chtěli

za sebe vyměnit i paní učitelku, prý rozhazuje hračky a neuklízí. A to čerta zajisté rozladilo. Záchrana ale přišla právě včas:

*Dneska večer přijde čert,
není to jen špatný žert?
Kdepak, v pekle stále frčí,
že děti do pytle strčí.*

Po této básničce byl čert dojatý, že není out, ale že je stále in i se svým nezbytným zavazadlem. Ani mu nevadilo, že nakonec odcházel s prázdnou.

Děti se nezapomněly pochválit, jak byly šikovné při výrobě Mikulášů, čertíků i andílků a že se stačily o nich naučit básničky a písničky.

Mírné obavy ještě panovaly při předávání nadílky. Přijmout ji z rukou pekelníka chtělo odvalu. Všechny děti to zvládly a ze setkání s čertem jim zbyla jen černá šmouha na tváři. Na rozloučenou děti zapívaly čertovskou písničku, která se moc líbila i Mikuláši.

Před školkou pilně řezal lipová polena pan Smitšík a čert si na něho začal dovolovat. Že by potřeboval na přiložení pod kotlem? Nakonec čert odjel s nepořízenou.

Čertovské dojmy děti vydýchaly na školní zahradě, kde se radovaly z první skupné sněhové nadílky.

Vše dobře dopadlo a už se společně těšíme na Vánoce, které slavíme hned dvakrát. Poprvé ve školce při koledování u stromečku s dárky a podruhé doma, v kruhu nejbližších.

Tak ať jsou krásné, klidné a zasněžené!

Anna Kůřilová a Gabriela Šťastná
Mateřská škola Skoronice

2002 – 2012: 10 let Mikroregionu Nový Dvůr

Ani se mi nechce věřit, že náš mikroregion má deset let. Vzpomínám na jednání zastupitelstva obce Ratíškovice, kdy s návrhem na založení svazku obcí přišel starosta Josef Uhlík. Tehdy jsem si říkala, že sdužení více obcí bude dobré tak maximálně k čerpání peněz z EU. Svazek založily obce Milotice, Ratíškovice, Skoronice, Vacenovice a Vlkoš, v též roce pak přistoupila do svazku obec Svatobořice-Mistřín.

Když se ohlížím za činností mikroregionu, musím vzdát hold osvíceným starostům a zastupitelům všech obcí svazku v čele s první manažerkou Annou Čarkovou a první předsedkyní Alenou Presovou. Nemaleým podílem jeho budoucímu rozvoji přispěl Michal Pospíšil, tehdejší ředitel Školy obnovy venkova a pozdější poradce ministrů zemědělství – při tvorbě strategie mikroregionu a nezávislým pohledem na celý region. Nezapomenutelná pro mne byla výstava jeho fotografií ze všech obcí mikroregionu a v údivu jsem nepoznala některá místa v rodné obci, jak byla nevábná a zanedbaná. Nastavil nám tím pravdivé zrcadlo na nepěkné prostředí a místa kolem nás, které jsme už vnímali místní slepotou. Již z první strategie byl zřejmý potenciál pro rozvoj šetrné

venkovské turistiky a tím se také shromáždění starostů ve svých rozhodnutích řídilo. Během deseti let bylo realizováno velké množství různých setkání, vzdělávacích seminářů, společných projektů ke zlepšení kvality života místních obyvatel a vytvoření image turisticky přitažlivého a prosperujícího regionu.

Od začátku byla snaha zapojit nejen zastupitelstva obcí, ale také občany. Dnes máme krásné a příjemné společné setkávání lidí všech věkových skupin při Silvestrovském pochodu za prasátkem, společenských plesech mikroregionu nebo na Trhu místních produktů a řemesel, uměleckých sympoziích atd. Úžasná byla atmosféra při letošních Regionhrách ve všech obcích. Šestkrát jinak a pokaždé

překvapivě. Potěšitelné je, že se lidé chtějí zapojit do těchto akcí a sami přicházejí s nápady na nové aktivity.

Na platformě Mikroregionu Nový Dvůr vznikla mimořádně úspěšná místní akční skupina Kyjovského Slovácka v pohybu, o. s., která je prospěšná v dotačních příležitostech šesti mikroregionům a tím několika desítkám obcí širokého regionu.

Je mi ctí, že jsem měla možnost v mikroregionu pracovat a poznat tím i velké množství správných a poctivých lidí, kterým záleží na tom, jak žijí a jak budou žít jejich děti a další generace.

Za dobu fungování si svazek obcí Mikroregion Nový Dvůr získal respekt a uznání v širokém regionu. Na zkušenou k nám jezdí mikroregiony z celé republiky i ze Slovenska. Chci popřát tomuto úspěšnému sdružení do dalších let hodně zdaru, dobrých nápadů, přijatých projektů a ochotných lidí se zdravým selským rozumem a srdcem na pravém místě. Takových, kteří věří v rozvoj našeho historicky bohatého, vinařského, folklorního a kulturního regionu. Ať se nám společně dobře daří.

Jaroslava Kundratová

Dědictví Otců zachovej nám, Pane...

V září letošního roku započaly práce na sanaci našeho kostela. Realizace se po náročném výběrovém řízení ujala přerovská firma PRINS, která má v této oblasti mnohaleté zkušenosti. Jako jediná z oslovených firem vypracovala komplexní projektovou dokumentaci založenou na naměřených hodnotách vlhkosti zdiva a odborném posouzení celkového stavu budovy.

Z projektu bohužel vyplývá, že největší podíl na vlhkosti kostela mají nevhodně navržené a většinou ještě i špatně provedené sanační úpravy firmy, která se před několika lety o odvlhčení kostela pokoušela. Také pozdější snahy o zlepšení stavu, provedené sice v dobré víře svépomocí, ale pod laickým vedením, našemu kostelu spíše ublížily. Ale teď již k provedeným pracím.

Podél jižní a čelní strany kostela, které jsou nejvíce zasaženy vlhkostí, byl vybudován drenážní systém, který odvádí vlhkost od základů kostela. Při jeho realizaci byla nalezena a odstraněna hlavní příčina vlhnutí zdiva u vstupu na kůr, což byl svod z okapů pouze zaházený hlínou asi 60 cm od zdi kostela, který přímo k základům objektu

přiváděl téměř polovinu všech srážkových vod ze střechy kostela. Tento svod byl nově napojen na dešťovou kanalizaci. Venkovní dlažba byla zespádována tak, aby se zamezilo stékání dešťové vody ke kostelu.

Další metodou použitou při sanačních pracích byla metoda zarážení nerezových plechů, které oddělily vstupní schodiště na kůr od obvodové zdi kostela. Na čelní straně a v chrámové síni byla provedena tlaková injektáž akrylátovými gely, které jsou schopny pojmout okolní vlhkost, čímž umožňují vysychání zdiva.

Celý sanační systém minimalizuje množství vody, která působí na základy kostela, a tím se výrazně prodlouží životnost objektu. Na jaře r. 2013 bude následovat druhá fáze sanačních prací. Znehodnocená vnitřní omítka se bude odstraňovat během dubna. Pokud zdivo vyschne, udělají se nové vápenné omítky.

Tímto, bohužel, nebyly ani zdaleka odstraněny všechny závady, které

tato nejstarší a nejvíce využívaná veřejná budova v naší obci má.

Během výkopových prací se zjistilo, že hromosvod kvůli uhnílému uzemění je zcela nefunkční a i jeho nadzemní část by nutně potřebovala obnovit. Při čištění okapů se ukázalo, že střecha nad zákristií je v havarijním stavu a stejně tak i část okapů, které je nutno vyměnit. Také sanační opatření nekončí pouze u odvedení vlhkosti zvenčí kostela. Dalším problémem je vnitřní vlhkost. Okna se nedají otevřít a v kostele se nedá účinně větrat.

Údržba našeho kostela je finančně velmi náročná a bohužel se v předchozích letech značně podcenila. Jen rozpočet na sanaci kostela činí 500 000 Kč.

Na tomto místě bychom chtěli velmi poděkovat panu starostovi Grombířovi za to, že si uvědomuje potřebu uchovat tuto nejvýznamnější veřejnou budovu v obci v dobrém stavu i pro další generace a z obecního rozpočtu vyčlenil částku 350 000 Kč na její opravy. Také za jeho nesmírnou trpělivost, se kterou přijímal nekonečné připomínky členů farní rady a za podporu návrhů, které vedly k tomu, aby byly sanační práce provedeny v co nejvyšší kvalitě.

Majitelem budovy našeho kostela je sice obec, ale kostel slouží všem občanům bez rozdílu a je víc, než jen místem, kde se konají bohoslužby. Naši předkové si kostel postavili sami, protože vlastní kostel byl pro ně symbolem nezávislosti. Na výstavbu přispěli všichni bez rozdílu i ty nejchudší vdovy při-

spěly jednou zlatkou a splácely dluh tři roky, takže kostel je sice oficiálně obecní, ale především náš. Je to dědictví našich otců a je naší povinností, abychom dokázali, že jsme tohoto dědictví hodni a v dobrém stavu jej předali budoucím generacím.

Tímto bychom chtěli poděkovat místnímu občanovi, který v tomto roce věnoval na opravy kostela částku 150 000 Kč. Další díky patří všem, kteří jakýmkoliv způsobem pomáhali na brigádách, s dovozem materiálu nebo zapůjčením techniky. Díky jejich přičinění se podařilo ušetřit značnou částku, která se použila na uhrazení jiných prací spojených s opravou kostela. Také děkujeme lidem, kteří přispívali finančními prostředky ze svého i v minulých letech a také těm, kteří se celoročně nezištně o kostel starají a věnují mu tak velkou část svého volného času.

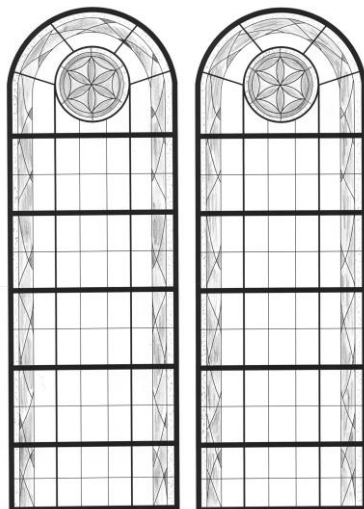
Věřím, že zůstaneme věrni odkazu našich předků a společně se nám podaří kostel opravit a zvelebit.

Olga Hradilová, členka farní rady

Nová okna do kostela

V našem kostele je deset oken, ale ani jedno z nich se nedá otevřít a nelze zde účinně větrat. Také díky

barvě jejich skel nejde do budovy téměř žádné přirozené světlo. Proto se budou postupně, dle finančních možností, okna měnit. Čtyři okna v kostele budou otvírací, dvě v přední a dvě v zadní části kostela, aby se dal vlhký a vydýchaný vzduch efektivně vyvětrat. Ostatní okna budou sice pevná, ale s výplní z čirého skla, aby šlo do budovy více denního světla.

V první fázi se vymění okna v presbytáři. Otvírací okno stojí 51 100 Kč, okno bez otvíracího mechanismu 47 600 Kč. Cena se zdá vysoká, ale vzhledem k životnosti, která se pohybuje kolem 200 let bez oprav, částka zase tak závratná není.

Je zde tedy nabídka pro jednotlivé občany, rodiny, rody nebo i více

rodin dohromady, které by po sobě chtěly v obci něco zanechat – mohou uhradit a darovat jednotlivá okna. V případě souhlasu budou jména dárců uvedena ve spodní části okna, tak jako to známe z okolních kostelů. Pokud se rozhodnete na okno přispět, můžete se do konce ledna r. 2013 nahlásit P. Pavlu Šupolovi nebo Olze Hradilové, kteří vám zodpoví případné dotazy.

Teď mají příležitost přispět dle svých možností jak věřící, tak i spoluobčané, kteří bohoslužby pravidelně nenavštěvují, ale využívají kostel pouze příležitostně nebo mají v úmyslu mít z kostela pohřeb. Vaše příspěvky můžete předat osobně na farní úřadě nebo zaslat na farní účet č. 1441949339/0800 (do kolonky „zpráva pro příjemce“ je nutné uvést „Skoronice“). Za všechny finanční dary předem děkujeme.

Ve farní kronice se u letopočtu 1975 dočteme: „*Ve Skoronicích bylo přikročeno k opravě zákristie, ovšem celková částka na opravy do konce r. 1975 je asi 50 000 Kč, no ve Skoronicích jsou štedří.*“ Tak snad to platí i dnes.

Olga Hradilová, členka farní rady

Vánoční pozdrav pana faráře

Milí farníci.

Opět nastal den, který je zvláště pro nejmenší dnem plným očekávání. Čím je tak zvláštní, že jsme ochotní pro radost nejbližších a jeho krásu mnoho udělat? I kdybychom neznali poselství Bible, která o této noci hovoří, koledy k nám výmluvně hovoří o tom, co si připomínáme.

„*V půlnoční hodinu anděl se zjevuje, radostnou novinu pastýřům zvěstuje. Nebes Pán naplnil sliby své zajisté, Kristus se narodil z Matičky přechisté. Pastýři, vstávejte, pospěšte k Betlému, zprávu tu povězte na cestě každému.*“

Člověk byl obdarován darem samého Boha, který naplnil slib daný člověku po jeho pádu do hříchu. Dnes se narodil někdo, kdo svým životem a svou smrtí po-

tvrdí zájem Boha o člověka. Stane se pro nás darem, abychom se my mohli učit obdarovávat druhé. Jak? Tak, jak jsme to viděli u něj. Především svým zájmem o druhé. A zde jsme u podstaty Štedrého dne. Štedrý den může být každý den v roce, přestože tam zrovna nedostanu hromadu dárců. Štedrým se totiž nestává tím, co hmotného jsem druhému dal, ale jak se cítil, když jsme měli možnost být spolu.

Jeden příklad za všechny. Mladý muž, který je něčím zvláštní, narodil se totiž bez rukou a bez nohou a jmenuje se Nick Vujicic, vypráví: „Byl jsem první postižené dítě v Austrálii, které bylo zařazeno do školy se zdravými dětmi. V první třídě jsem zažil, že ten den se mi smálo 12 dětí. Spočítal jsem si je na svých prstech!:-) Řekl jsem si, že pokud přijde ještě jeden, tak je to pro mě konec.“

Po škole jedu na svém vozičku k autu rodičů, když tu na mě zavolá jedna holka: „Hej, Nicku!“ Řekl jsem si: „A je to tady.“ Přijel jsem k ní a ona mi říká: „Dnes ti to moc sluší.“ A já se rozzářil.“

Chtěl bych tedy nám všem popřát nejenom o Vánocích, ale v průběhu celého roku, mnoho chvil, kdy jsme druhé vědomě či nevědomě obdarovali ne hmotnými věcmi, ale tím, že „jsme“ a oni se mohli s námi setkat. Možná někomu zachráníme život tak, jako Nickovi jeho spolužačka. Stejně tak jako zvěst o narození Ježíši zachránila život mnoha lidem, pokud se rozhodli osobně jej poznat a s ním se setkat.

Požehnané Vánoce a nový rok 2013.

Pan farář Pavel Šupol

Pastýř vždycky svobodný

Když se mně kdysi koncem šedesátých let můj otec zeptal, zda bych nechtěl jít studovat na kněze, tak se mně zatřásla ramena: Ano, nechtěl! Líbila se mně děvčata i víno – stručně řečeno. Kněz obojí nemůže. Nebo může, ale jenom vína – hlteček denně, a to ještě jen jako součást pracovních povinností.

Neměl jsem odvahu zeptat se otce, co je za otce, když mít v rodině kněze by mu bylo milejší, než rozmnožit krev a radovat se z potomků. Tyto otázky mně vytanuly na myslí vždycky, když jsem potkal v životě duchovního pastýře, který nespádl z nebe, ale který byl jedním z nás. Co ho vede k celibátu, proč se oddává celoživotnímu půstu? Třeba páter Alois Brázda, náš rodák, který šel za svým cílem několik desítek let od přerušení studia teologie přes odvelení k pomocným technickým praporům, těžký úraz páteře, znovuoživení studia po roce 1968 až po primice, při nichž normalizační režim zakázal jakoukoliv oslavu a průvod.

Páter Radim Hložánka, který přišel do Skoronice po otci Aloisovi, je mužem, který mně do jisté míry na moje otázky odpovídá. Život byl pro něj poutí trnitou, bráno pohledem nás, jeho oveček (někdy i beranů). Ostří jeho bolesti bylo však natolik požehnané, že je dokázal

proměňovat ve sladkosti života námi nepoznané. Život byl pro něj poutí radostnou, jak říká on sám, protože naplněnou obětí.

Tak si kladu otázku, zda lidé, včetně mě, si zaslouží, aby se pro ně někdo obětoval. Víím, že prvotní obětí je obětí matek při výchově potomků. Ale jinak je v nás jakýsi názor sobecký: nechť se každý obětuje sám pro sebe! Navíc tuším, že i přes šest křížků na krku pořád přesně nevím, co obnáší smysl oběti; v čem byl smysl (dobrovolný!) umučení a ukřižování Krista.

Radim Hložánka na to odpovídá svým životem: byl vytrvalý, čtyřicet roků rozmnožoval duchovní a filozofickou literaturu. K čemu, když lidé čtou čím dál méně; a duchovní nebo filozofickou literaturu skoro vůbec? Činil tak přesto, že

ho Státní bezpečnost třikrát zatkla. Nepřestal nikdy, protože se řídil biblickými slovy Lemuelovými: Otevři ústa za ty, jimž hlas chybí, a za práva všech bezmocných.

Nedávno jsem zaslechl ve Skoronících srovnávání Brežněva a Václava Havla, který z toho vylezl jako darebák. Každý má právo na takové hodnocení, ale nechť si položí otázku: Šel bych já do kriminálu kvůli „nějaké“ svobodě slova druhých? Pro pořádek: Brežněv byl mezinárodní zločinec a Havel jeho vězeň, Husákova oběť. Zaslechl jsem také sdělení, že rodina Vladimíra Krista z Vlkoše (on v roce 1952 zavřen, syn zabit u PTP) si svůj osud zasloužila. Škála takových názorů, s nimiž nesouhlasím, ale beru je na vědomí, je asi rozmanitým lidským povahám přirozená, je mimo jiné důsledkem svobody slova.

Někteří lidé si ovšem svobodu vykládají hodně ve svém vlastním zájmu, když vezmu současnou rodnou obec: jejich soukromá svoboda jde k činům drobným, jako je třeba sypání odpadků podél cest k Vinohrádkám nebo zapalování a řezání stromů po cestě ke Svaté Anně. Pokud tyto skutky necháme bez povšimnutí, pak přenecháváme veřejný prostor lidem, kteří ho vyplní po svém. Možná, že právě ta-

dy je místo pro naši drobnou obět v zájmu ostatních.

Už třiatdvacet let máme kromě uvedené svobody slova i svobodu vyznání a svobodu cestování. Chápu lidi, kteří jsou bez vyznání, rozumím lidem, kteří na cestování nemají peníze a vím, že jsou takoví, kteří doma nadávali za komunistů a nadávají i dnes. Jim takové svobody nejsou prakticky k ničemu. Nemíním tady hájit polistopadovou vládní garnituru (jak je mně občas předhazováno v hospodě, kam už pět roků nechodím), jejíž politici přivedli zemi až ke gangsterskému kapitalismu – pokud jde o korupci a krádeže. Jestliže ovšem občané nebudou ochotni promluvit i veřejně, dát najevo svůj názor, to znamená maličko se obětovat a jít třeba k volbám, pak dají možnost těm, kteří považují materialismus za jediný správný filozofický, hospodářský a politický systém. Systém, který zavrhl tajemství a nekonečno.

Zapácháme materialismem, řekl trefně, ale i vážně Radim Hložánka v televizním rozhovoru před pěti lety. Ví, že Bůh stvořil svobodu a hmotné otroctví člověk.

Narodil se 4. ledna 1923 v Petřvaldě. Tam chodil do školy a maturoval v roce 1943 na gymnáziu v Ostravě. Potom pracoval jako zámečnický, tajemník, učitel, na vojně byl v letech 1946 – 48. Pak nastoupil do kněžského semináře v Olomouci a po jeho uzavření v roce 1950 byl stavebním dělníkem. V té době už byl členem Společenství, jehož úkolem bylo pracovat na duchovní obnově světa kolem nás.

V roce 1961 byl odsouzen k jedenašti letům žaláře za velezradu. Vyšetřovatelé mu vyhrožovali i trestem smrti. Ve Valdicích spal zpočátku pod stolem, jak byla cela přeplněná. Ponižování, třeba v lednu ho a dalších dvě stě farářů přesunovali bachaři z jedné ubikace na druhou nahé. Po propuštění tajně dostudoval kněžství a primiční

mši konal ve svém rodišti 27. října 1968. Nástup do Mostu, který měl být prvním zcela ateistickým městem v ČSSR. Zanedlouho začalo jeho bohoslužby navštěvovat 300 lidí. Hrál na kytaru mládeži, rozmnožoval texty písní, jako bývalý stavbyvedoucí zajišťoval opravu blízkých kostelů. Tak ho přesunuli do Hořky u Roudnice nad Labem, kde až 11 hodin denně tvořil samizdaty. Přišlo to, co přijít muselo: 29. října 1981 ho zatkl podruhé, faru mu vyrabovali a odvezli do vazby v Litoměřicích, kde pět měsíců strávil s básníkem Ivanem Martinem Jirousem. Ten v Labutí písní napsal:

*Služební psi na dvoře vyjí
a Radim slaví eucharistii
Slova písně Ó svatý Michaeli
linou se z cely.*

*Kalich je lžíce a hostie jsou z veky.
Pán Bůh je s námi po všechny věky.*

Za trestný čin tzv. maření dozoru nad církvemi vyfasoval 20 měsíců natvrdo. Na Borech byl vnitřní režim tvrdší, než ve vězení šedesátých let. Ale setkal se tam s nynějším kardinálem Dominikem Dukou nebo s Václavem Havlem. Byl u toho, s páterem Líznou, když po Havlovi chtěli estebáci, aby požádal o milost. Havel se poradil a řekl, že milost odmítá, protože tím by přiznal svoji vinu. Radim pocítil sladké píchnutí u srdce, když našel duše spřízněné. V den, kdy zemřel Brežněv, dostal Radim Hložánka ve vězení infarkt. Hrozné bolesti na prsou při plném vědomí. Po hodinách odkladů převoz do nemocnice a propuštění do Petřvaldu. Znovu rozmnožování tehdy zakázaných textů a jejich distribuování. Znovu zásah příslušníků státní bezpečnosti a vazba v roce 1985. Zákaz výkonu kněžství. Souhlas k němu dostal teprve 15. listopadu 1989 a to do Kostelce u Kyjova. Po revoluci odměna z nejvyšších – osobní setkání s papežem Janem Pavlem II.

Služba na farnosti Svatobořice – Mistřín a dnes Skoronice.

V Mistříně při pohřbu malíře Vladimíra Vašíčka v roce 2003 řekl: „Je nad naše síly pátrat po tajemství života a smrti.“

Tehdy jsem poznal, že Radim Hložánka zná odpovědi na řadu otázek. Nikdy nestrašil, ale šel příkladem. Vyzval nás, abychom měli základní pozitivní postoj ke všemu, s čím se setkáme; zaprvé k člověku, zadruhé ke své práci a ke svým povinnostem – ty berte jako dar, že můžete někomu či něčemu pomoci.

Přesto někteří starší věřící, nezdolně opakující, že za komunistů měli pěkný důchod, a že za komunistů se špatně neměli, za jeho zády říkají: „Proč plete politiku do kostela?!“ V době, kdy dochází k demontáži duchovních hodnot, v době, kdy technika nepokrytě vítězí nad kulturou a duchovním, je třeba kázání, které je konkrétní a aktuální. Při slavnostní hodové mši před třemi lety, za přítomnosti krojovaných stárků a stárek, při kázání pravil:

„Jsme dnes ve vleku reklamy a sdělovacích prostředků, jejichž každodenní pasivní sledování nám brání chápat pravou podstatu světa,“ řekl mimo jiné a pochválil mladé, že nehledí na obrazovku, nýbrž pořádají hody.

Přejme páteru Radimu Hložánkovi, za pár dní devadesátiletému, aby na vlastní oči uzřel, že jeho obětování ve prospěch bližních nebylo marné.

Josef Holcman

Tříkrálová sbírka v otázkách a odpovědích

Kdo je otcem již tradiční Tříkrálové sbírky?

Myšlenku poprvé vyslovil a k účasti v prvním ročníku sbírky v roce 2000 vyzval charity v olomoucké arcidiecézi Jan Graubner, arcibiskup olomoucký a metropolita moravský.

Jak je možné charakterizovat sbírku?

Tříkrálová sbírka obnovuje starou lidovou tradici tříkrálových koledníků, předávajících radostnou zvěst o Bohu, který se nám skrze Kristovo narození stal blízkým a miluje všechny lidi. Konáním Tříkrálové sbírky dostáváme také možnost se zapojit do pomoci trpícím a potřebným lidem, kteří žijí u nás i v zahraničí. Solidarita s nimi je pro nás velmi důležitá, protože nám pomáhá vyjít ze zahledění se jen na své potřeby a vidět také nouzi druhých. Pokud sami něco dobrého pro druhé vykonáme, poznáme, že Bůh má pro nás připraveno daleko víc, než jsme schopni si představit. Zakusíme opravdovou radost a uspokojení, že se můžeme podílet na díle pomoci těm, kteří tuto pomoc velmi potřebují.

Králové se jmenují Kašpar, Melichar a Baltazar. Proč je nade dveřmi domu C+M+B+?

U písmenek se nejedná o zkratky jmen králů, ale jsou to počáteční písmena z latinského Christus mansionem benedikat, což je překládáno jako Kristus ať žehná to-

muto přibytku (po celý rok, proto se za poslední křížek píše letopočet). Tři křížky symbolizují Nejsvětější Trojici, tj. Otce, Syna a Ducha Svatého; nejsou to tedy znaménka „plus“ mezi iniciálami. Tuto značku píší králové na dveře domů a chlévů křídou, která byla při slavnostních tříkrálových mších v kostelích posvěcena knězem.

Kdo se může stát koledníkem?

Každý, kdo chce rozdávat radost a pomáhat ostatním, kteří pomoc potřebují.

Musí být koledník věřící a chodit do kostela?

Myšlenkou sbírky je pomáhat druhým. Pokud je Vaše odpověď na otázku „chcete pomáhat potřebným?“ kladná, pak toto je jedna z cest, jak pomoci. A čím více z nás bude pomáhat, tím více radosti a pomoci předáme těm, kteří ji potřebují.

Jak mají být koledníci oděni? Kde se dá pořídit královský oděv?

Králové by měli vypadat důstojně a vznešeně, mají mít královské řízy přepásané barevnou stuhou nebo různobarevné pláštěnky s přezkou. Na hlavě mají koledníci královskou korunu, nejlépe zlaté či stříbrné barvy; první koledník může nést na tyči betlémskou hvězdu, další betlém a třetí pokladničku. Králové by se však neměli oblékat do vyřazených ministrantských nebo kněžských obleků, prostěradel či nevhodných přehozů. Těm, kteří se nechtějí vyzdobit sami, jednoduchý kostým v omezeném

počtu zapůjčíme. Korunku si však každý vyrobí sám.

Musí být v pokladničce vykoledován konkrétní obnos?

Je určitě milé, když je kasička zaplněna, ale daleko důležitější je, když koledníci do obydlí přinesou úsměv, písničku, poděkování a koledou upozorní ostatní na to, že jsou mezi námi lidé, kteří pomoc potřebují a že právě prostřednictvím sbírky může každý pomoci. Proto je důležité vědět něco málo o příslušné charitě.

A co když navštívení lidé do sbírky nepřispějí?

Možná jsou to právě oni, kdo pomoc potřebují. A svojí návštěvou mu koledník může sdělit, kam se pro pomoc obrátit.

Co se děje s vykoledovanými penězi?

Všechny finance jsou odeslány na celorepublikový bankovní účet a následně jsou podle jasných pravidel přerozdělovány: 65 % farní/oblastní charity, resp. organizátor skupinek; 15 % diecézní charity; 10 % humanitární pomoc, 10 % sekretariát a režie. Rozdělení je schváleno radou ředitelů CHČR a Českou biskupskou konferencí. V olomoucké arcidiecézi z rozhodnutí ředitelů v roce 2003 organizátoři ze svých 65 % ponechávají 7 % v tzv. krizovém a nouzovém fondu na pomoc charitám a potřebným při nepředvídaných situacích v arcidiecézi – živelné katastrofy atp.

(Převzato z fotogalerie Charity Kyjov)

Jaká jsou pravidla pro využití sbírky?

Už před zahájením sbírky si organizátoři ujasní svůj záměr na její využití, přičemž je kladen důraz na: 1) využití v rámci vyhlášeného záměru sbírky: „Pomoc lidem

v nouzi u nás i v zahraničí a rozvoj charitního díla“, 2) účelnost, 3) efektivitu, 4) transparentnost. Z pohledu zákona o veřejných sbírkách jsme vázáni účelem, který je v povolení, které vydává státní orgán, uveden.

Kdy, resp. v jakém termínu se bude nadcházející Tříkrálová sbírka konat?

V naprosté většině obcí kyjovského děkanátu sbírka proběhne během víkendu **5. – 6. ledna 2013**.

Tříkrálová sbírka očima místní asistentky

Další ročník Tříkrálové sbírky se uskuteční v sobotu 5. ledna 2013. Děkuji jménem svým i jménem Charity Kyjov všem vedoucím skupinek a dětem – malým koledníkům, kteří se vždy ochotně s pokladničkami, cukříky, kalendářičky a křídou, vydávají bez ohledu na počasí na své putování po obci s písní „My tři králové, ideme k Vám...“, i Vám všem štědrým dárcům, kteří dle svých možností do zapečetěných pokladniček přispíváte.

Na konci minulého roku 30. prosince jsme se s některými koledníky a jejich rodiči zúčastnili doprovodné akce, která Tříkrálové sbírce předcházela – Setkání otce arcibiskupa s koledníky ve Šternberku v místním kostele a prožili jsme příjemný den. Po mši a pohoštění jsme se vydali na prohlídku Augustiniánského kláštera, kde jsme zhlédli celorepublikovou výstavu prací ZUŠ „Oči dokořán“ a výstavu betlémů a velmi zajímavá byla prohlídka státního hradu Šternberk s vánoční výzdobou. Celodenní program byl zakončen besedou s Irenou Klimkovou, humanitární pracovnící, která v roce 2010 a 2011 pracovala na Haiti a je koordinátorkou projektu Adopce na dálku Haiti.

V letošním roce jsme poprvé zahájili sbírku v místním kostele, kde proběhlo rozeslání koledníků knězem p. Pavlem Šupolem. Zpestřením uplynulého ročníku byl začátek i samotný závěr. Rozpuštění v kostele bylo bez těch krásných červených pláštů, jelikož mezi pracovníky Charity selhala komunikace. Byli jsme domluveni, že nám pláště přivezou z Vlkoše, kde probíhala sbírka dopoledne, přímo ke

kostelu, ale chybička se vloudila a pláště na stanovenou hodinu nedorazily. Nezbylo, než se vydat do kostela bez nich, jen v korunách a pláště dorazily, až jsme vyšli z kostela. Tak jsme je do pláštů před kostelem pooblíkali a vydali se na svou pouť. No a co se přihodilo na konci? Tam byla proti nám zase technika. Charita malým koledníkům přispěla na menší občerstvení – párek, čaj a přizvali jsme děti po skončení na obecní úřad, že jim párky uvaříme a před odchodem domů se posilní. Bohužel kvůli výpadku elektrického proudu právě v okamžiku, kdy se děcka vrátily a rychlému stmívání, jsme jim nakonec rozdali párky domů syrové, aby jim je maminky uvařily v teple svých domovů. Peníze jsme v kanceláři Obecního úřadu počítali s Marií Řihákovou při baterce a elektrika znovu naskočila, až jsme byli téměř u konce. Párky budou pro děti připraveny i při následující sbírce, tak doufáme, že tentokrát nebude nic bránit tomu, aby si na nich pochutnali všichni společně.

Přeji Vám všem příjemné svátky a abyste do toho následujícího roku vykročili tou správnou nohou.

Dagmar Lungová

Ochutnávka svatomartinských vín

Stejně jako loni připravil i letos vinařský spolek u příležitosti uvedení Svatomartinských vín na trh řízenou degustací těchto vín, která se uskutečnila v pátek 16.11.2012 v zasedací místnosti Obecního domu.

I přes nevelký zájem místních byla degustace při svém omezeném počtu naplněna a nabídla účastníkům možnost ochutnat celkem 22 vzorků od 15 různých vinařů ze 4 podoblastí Moravy. Už tato čísla napovídala, že ochutnávka může přinést velmi zajímavý průřez svatomartinskou produkcí a samotná degustace to jen potvrdila.

Účastníci mohli porovnat nejen vína z jednotlivých podoblastí, ale také díky široké škále zastoupených vinařských firem, která se oproti loňsku téměř zdvojnásobila, posoudit i styl jednotlivých vinařů. Ukázalo se, že použité technologie a výrobní postupy, dokáží ovlivnit konečný výsledek a dát vínu určitý směr.

Celková úroveň vybraných vzorků až na dvě výjimky byla nadprůměrná a potvrdila předpovědi vinařských kapacit o velmi dobrém ročníku.

Z bílých vín se degustátorům nejvíce líbilo Veltlínské červené rané od Vinařství Žarošice. S vínem z tohoto vinařství se většina degustátorů setkala poprvé i přesto, že patří do našeho regionu. Svou vysokou aromatickou a příjemnou kyselinkou zaujal i Müller-Thurgau z Livi Dubňany. Růžová vína velmi překvapivě ovládlo svatovavrinecké – rosé od vinařské firmy ze „severu“ – Blatel Blatnice, které nabídlo vyhledávané vlastnosti rosé vín, tj. intenzivní a zajímavou vůni a především osvěžující kyselinku.

Červená vína byla lehkých zklamáním, protože oproti bílým a „růžákům“ šlo o vína průměrné kvality a velmi nás překvapilo, že jsme dokonce objevili jeden vzorek se zjevnou vadou. Byl napaden bakteriemi brettanomyces, tj. pachem koňského potu. Občas se tento problém vyskytne i u profesionálních vinařů, ale Svatomartinská vína prochází schvalováním odborné komise, složené z profesionálních degustátorů a takto vadné víno by opravdu sítím projít nemělo. Na druhou stranu je to pouze ukázka toho, že jsme všichni (i velezkoušení degustátoři) pouze lidé a můžeme se mýlit. Červená vína tak suverénně ovládl nám dobře známý vinař Štěpán Maňák ze Žádovic s vynikajícím Portugalem.

Po degustací proběhla ještě tradiční „vinařská“ debata, která se samozřejmě týkala nejen Svatomartinských vín, ale také stavu a dalšího postupu u mladých vín vlastní produkce, případně řešení problémů či nedostatků.

Účastníci ocenili přínos této degustace, která jim umožnila udělat si nejen přehled o nadcházejícím ročníku, ale také jim rozšířila jejich obzory, díky přechutnání vín z několika vinařských firem.

V duchu hlavních cílů spolku, tj. rozšiřování našich vinařských zkušeností, vzdělávání vinařů či degustátorů a snahou o dosažení co nejvyšší kvality místních vín, i letos plánujeme degustátorsky aktivní zimu. Chceme připravit další tematické degustace, ochutnávky vlastních mladých vín či na počátku příštího roku zorganizujeme několik exkurzí do vinařských firem.

Všechny tyto akce jsou určeny nejen vinařům, ale i milovníkům vína, kteří touží rozšířit své obzory a získat další zkušenosti. Proto neváhejte zúčastnit se jich. Naši činnost a veškeré plánované akce prezentujeme na nástěnce u autobusové zastávky či na webových stránkách obce. Těšíme se na vaši účast.

Aleš Rajsigl

Florbalový oddíl ve Vlkoši

Mnozí z vás ví, že už pár let se ve Vlkoši na Sokolce hraje florbal. Za tu dobu se vystřídal při hře asi 60 dětí z Vlkoše a Skoronic. Nazývali jsme to šmrđlanou do té doby, než se dostavily první úspěchy. Velmi úspěšný byl loňský rok, kdy děčka obsadila 1. místo v kategorii mladších i v kategorii starších hráčů na turnaji v Kyjově a další zlato a bronz jsme si odvezli z velmi dobře obsazeného turnaje v Moravanech. Úspěch je odměnou za otlučená kolena, za modřiny po rychlém míčku nebo po zásahu hokejkou, které si děčka odnesou z tréninků.

Letos nás pořadatelé z Moravan opět pozvali na podzimní turnaj. Jeden den soupeřilo 8 týmů v kategorii starších a druhý den 8 týmů v kategorii mladších hráčů. V kategorii mladších hráčů do 5. třídy si děčka odvezla medaile stříbrné a bronzové. Naši starší hráči na medaile tentokrát nedosáhli a obsadili 6. a 7. místo. I přesto byl nejlepším hráčem turnaje vyhlášen Pavel Tomejčík z Vlkoše, spolu s Tomášem Čadou ze Skoronic, který trénuje v Moravanech, ale občas si přijde zahrát i do Vlkoše.

Všichni zúčastnění obdrželi pěkné ceny, za které vděčíme radě sponzorů, mezi jinými i manželům Frelichovým, obci Skoronic, obci Vlkoš a TJ Sokol Vlkoš. Dík patří i maminkám, které turnaj zásobily buchtama a zajistily dopravu dětí.

Gratuluji medailistům a děkuji všem za vzornou reprezentaci na akcích, kterých jsme se dosud zúčastnili. Nehrajeme žádnou soutěž, ale pro radost. A děti z Vlkoše a ze Skoronic jsou opravdu šikovné.

Ing. Jarmila Slavičková

Zápis z kroniky

Počasí, úroda a zemědělství před šedesáti lety ve Skoronicích podle zápisů Vojtěcha Holcmana /1925–1985/. Zaznamenáno v rodné kronice, I. díl, str. 344 – 386.

Rok 1952

Letošní rok je velmi nepříznivý svými živelnými pohromami. Ze soboty 10. května na neděli, přišla silná bouřka, na horách průtrž mračen. Od hor se oběma potokama hnalo ohromné množství vody a tato se počala na Moravansku, Hýselsku a v Kelčanech rozlévat a brát sebou vše, nač přišla. U nás, ve Skoronicích, nadělala voda škody jen zaplavením "Širokých", "Hlůžek", části "Náplav" a "Zadních lúk", tedy kolem potoků.

Za týden na to, z pondělka 19. května na úterek, přišel silný, pěťstupňový mráz, když už před tím po čtrnáct dní panovalo studené, sychravé a mokré počasí. Zvláště v noci klesala teplota až k nule. Tento mráz zničil úplně vinohrady – už vysmítané, kukuřice – už okopané, skoré brambory – už okopčené, taktéž fazoli, okurky a dyně. Na řepy a jiné plodiny mráz sám nepůsobil, škodilo všemu jen to chladné počasí. Zmrzlo všude, na nížinách i na kopcích. Byla to opravdu katastrofa, kterou ze současníků nikdo nepamatuje. Nebylo zkušeností, zda turkyň obroste, co bude s vinohrady. Jedni seli turkyň hned znovu, druzí jen podsazovali, ostatní čekali. Do čtrnácti dnů turkyň uhnula a jen málo, velmi málo kde obrostla, a to velmi řídko. Vinohrady se stříhaly znovu, za umrzlými listy počaly vyrážet dvě, tři až čtyři očka, některé stvoly byly zmrzlé celé. Nové výhonky z oček nasazují koncem června malé, řídké hrozníčky. Kdož ví, co z nich bude.

Od časného jara řadí všude na polích silně syslové, kteří úžasně ničí

beztak ubohou, po druhé i po první setou turkyň. Podsazuje se po třetí, ale syslům pomáhají i bažanti, kteří se na Skoronsku taky velice rozmohli.

Ze středy 21. května na čtvrtek /svátek Nanebevstoupení Páně/, přišel třístupňový mráz, který do dělal to, co snad uchránily za prvního mrazu husté stromy. Bylo to cítit hned zvečera, proto jsme šli s Jindřichem Šmídem č. 85 a Jakubem Kučerou č. 15 do vinohradů topit. Nebylo však ani vánku, kouř stoupal rovno vzhůru a tož jsme toho moc nezachránili.

Řepy byly z padesáti procent zničeny nosatci, hlavně skoro seté. Pomohlo pramálo poprašování dynocidem, který cukrovar zdarma dodal. Selo se podruhé. V první polovině června se zase v úžasném množství vyskytla tzv. "ruda" na řepě – čili mšice maková. Zase nepomáhají chemické přípravky, které jsou hojně používány. Nejlépe snad na "rudu" účinkuje obyčejný popel ze sporáku.

Celý květen byl chladný, červen byl něco teplejší, ale velmi deštivý, takže zmrzlé brambory i jiné plodiny pěkně obrostly, nově zasazené rychle rostou. Pole však také rychle zarůstají plevelem.

14. června, v sobotu, našel Bohuš Novotný č. 104 na svém poli na Kyjovsku pod vinohradem, vedle "Špitálky", velice nebezpečného škůdce bramborů, mandelinku bramborovou, která je nazvána "americkým broukem", proto, že ji prý shazují z letadel Američané, aby škodila našemu, hlavně kolektivnímu hospodářství. Nikdo tomu nevěří, vždyť je známo, že tento brouk uletí ve skupinách až sto kilometrů denně a na Karlovarsku a jiných krajích řádíval už hodně za první republiky. Okresní národní výbor hned nařídil prohledání všech brambořišť. Bylo nalezeno hodně vajček a ponrav.

Žně jsme započali letos 14. července. Chodilo nás šest až osm a pěkně nám to ubývalo. Sám jsem sekl žačkou, sám jsem si taky jezdil s koňmi, sestry Karla a Anežka oddělávaly hromádky, otec, manželka, někdy moje matka, někdy tchán – vázali. Počasí bylo obstojné, ku konci žní trochu bavily deštíky, ale nic nepokazily.

V druhé polovině září přišly zase dosti silné mrazy, pomrzly turkyň na krmení, vinohrady opadly, dřevko nevyzrálo. Po zkušenostech s letošními mrazy se ukázalo, že se zjara nevyplatilo čekat, zda turkyň opukne. Brambory /rané už byly okopčené!/ obrostly a úroda na onu pohromu byla ještě obstojná. Vinohrady se vyplatilo ihned sestříhat na jedno očko /na novém výhonu/ a poledkovat, aby rychle vyhnal. A potom hodně vysmítat, na čtyři až šest cúnů. Některé hlavy nasadily i nové hrozinky, "martiňáky", ale neuzrály vůbec, poněvadž mrazy v září je zase zničily.

Byl to letos prasmutný pohled na skoronské Vinohrádky. Většina vinařů je ponechala svému osudu. Co nezničil mráz, zničila pereinospóra a plevel. Jistě to bude mít neblahé následky i v roce příštím.

Podzim byl obstojný. 1. prosince zamrzlo, takže zůstalo hodně nepooráno. Koncem prosince povolilo a počátkem ledna 1953 se i někdo pokoušel orat. Je mokro. 21. ledna však silně zamrzlo a napadlo sněhu. Počasí je v lednu i únoru střídavé, mrazy až patnáct stupňů, nato nastane týden obleva a tak pořád dokola. Zima je vcelku příjemná, také sněhu dosti padá.

21. března jsme začali set. Čtrnáct dní předtím, 7. března, ještě napadlo asi patnáct centimetrů sněhu a trvaly desetistupňové mrazy, až do 16. března. A nastalo velké sucho, trvající celý duben. 27. dubna se konečně začalo mračit a 28. dubna řádně napršelo. Nastalo chladné počasí, teplota klesala až

k nule a 8. května přišlo opět ke katastrofě. Teplota klesla v noci až k mínus pěti stupňům a vinohrady, skoré brambory zase pomrzly. Byli jsme sice už od loňska zkušenější, ale proti Bohu a přírodě – marný boj! 8. května odpoledne už bylo cítit, že v noci bude mráz. Vinaři posbírali kdejaký papír a hnali se do vinohradů zakrývat. Také já jsem asi šedesát hlav ovázal. Ráno ti, co neovázali, vzali stříkačky a stříkali od čtvrté hodiny vinohrad vodou. Někteří v noci zase topili. A výsledek? Nepomohlo nic. Je pravda, že letos přišly mrazy téměř o čtrnáct dnů dříve, takže vinohrady byly teprve opuklé, jen místy bylo vidět hrozničky. Dotýkal-li se papír výhonu, zmrzl úplně. Voda, stříkaná na révu, proměnila se v led a za pár hodin cúny visely smutně k zemi. Kouř při topení stoupal vzhůru a nepomohl vůbec. Nepřijdou-li už mrazy, mohou vinohrady přinést asi pětadvacet procent úrody. Dosti vzdoroval ryzlink.

Brambory byly právě vylezlé nad zemí a mohly se za pár dnů okopávat. Mnozí vzali kopčáky, potah a brambory hluboko okopčili, tzn. přihrnuli. Budou-li však brambory tak přihrnuté čtyři až pět dní, zežlutnou a je to téměř jako by zmrzly. Ledku není vůbec k dostání, tož úroda bude taky slabá. 10. května pršelo téměř celý den, radio hlásí na noc vyjasnění a mrazy, dva až šest stupňů mínus. Kukuřice, fazole a okurky zatím čekají v zemi. Jednak nikdo nespíchal po loňské katastrofě, jednak mrazy jsou dříve jako vloni. Loňského roku 1952 seli jsme kukuřici 23. dubna, okurky 20. dubna a fazoli 25. dubna. Letos byla setá kukuřice až 3. května, fazole o dva dny později, 5. května a okurky už na sv. Marka, 25. dubna.

Slabší mrazíky přišly ještě 11., 14. a 15. května. Ty už nezpůsobily tolik škod. Počasí bylo po tyto dny chladné, sychravé. Až 20. května nastalo strašné vedro, +35 C, od-

poledne silná bouřka s lijákem. Teplota v noci v následujících dnech – 2., 3. a 5. června – klesala ještě stále k nule a denně foukaly silné větry všech směrů. Na Medarda, 8. a 9. června, přišly zase silné bouřky s větrem, obilí hodně polehlo. 24. června v šest hodin navečer přišla strašná bouře od milockých Šidlen, spadlo hodně vody. A hned v noci nato, od půl dvanácté do půlnoci, ještě větší bouřka, strašný příval vody. Na druhý den, 25. června od třetí do čtvrté hodiny odpolední, se přihnala třetí bouře a v noci od třičtvrté na dvanáct do půl druhé ještě jedna. Všechny nížiny byly až jeden metr pod vodou. "Široké", "Hlůška", "Dárky", "Náplavy", voda stála i na cestách ve všech tratích. Cesty k Františku, kolem zmoly /na Štanhýble/, ke Kyjovu, do Jezera, brázdy na Dílech byly tak vymleté, že se do jam mohl schovat vůz i s koňmi. Pro všechny rolníky bylo po několik dní problémem dostat se vůbec na pole pro zelené krmení. Kulty pod vodou – brambory, řepy, turkyně – úplně shnily a za měsíc, po opadnutí vod, zůstala čistá, holá zem. 26. června navečer od šesti do osmi hodin přišla opět silná bouřka, ale už méně vody.

Deštivé počasí trvalo do konce června, ba i v červenci a ještě i první týden v srpnu. Žně jsme začali dělat 10. července. Obilí se trochu pozvedlo, ale muselo se někde séct rukama a nebo žačkou po jedné straně. Jsou však pryč ty doby, kdy strniště muselo být vyholeno! Staří lidé se chytají za hlavy, když vidí, jak žačky a odkladačky mnohde nechají kola slámy. – 23. července jsem nastoupil jako "monter" k naší mlátičce, kterou dnes má skoronské JZD. První mlátili naši doma, z vozů, po nich hned já, taky z vozů. Výmlat jsem skončil 31. srpna. Byly tu letos jen dvě mlátičky, až dva dny před koncem přišla 36" STS s nařákem z Bohuslavic.

V druhé polovině srpna nastala velká vedra, země je úplně vyprah-

lá, koncem měsíce se už nedá orat. A není naděje na déšť. Vody z jarních lijáků by stačilo po trochách nejméně na pět let. A tak zase ten smutný pohled na skoronskou Saharu...!

Uteklo září, říjen, listopad, přišly mrazy, vánoční svátky – a doposud nenapršelo!! Z polí se dívá jen bída. Koncem září a počátkem listopadu přišly pouze dvě rosy, při nichž oranice navlhla asi na čtyři prsty. Na setí se oralo strašně. Sucho, sucho. Vyhledávala se pole v písku, na nížinách, brzo podmítnutá.

Také vyorávání řepy a brambor dalo moc a moc těžké práce. Jen odvážení bylo pěkné. Cesty suché, prášilo se až do Vánoc. Začátkem prosince přišlo několik mlhavých dnů, které daly klíčícímu obilí kapinku vláhy.

V neděli 28. prosince, v den sv. Jana, začal odpoledne poletovat sníh, který jistě bude blahodárně působit na suchá naše políčka, tolik dychtící po vláze.

Ve Skoronicích, 31. prosince 1953, zapsal Vojtěch, kronikář

Vánoce našeho dětství

Podle vyprávění Marie Rybové /*1932/ a Marie Lungové /*1931/ zapsala v prosinci roku 2003 Marie Holcmanová. Vše je zaznamenáno v nářečí, tak, jak skoronské pamětnice svoje vzpomínky vyprávěly.

Druhú nebo třetí adventní nedělu došly do Skoronic tetičky z Ratiškovic, rozdělily si dědinu na polovic a roznášaly po barákách oplatky, aj pro služebnú a pro zvířectvo. Popřály každému svátků a dostaly trochu múky a vajec. To si skovávaly u Cyruše Frolcovéj a na druhý deň, až oplatky všecky rozdaly, si to odněsly v měchovici a koši dom.

My, děvčata, co zme chodily do skoronskéj školy, zme měly ruční práce a ty nás učila paní učitelka Studená. Po celý advent zme s ňů vyrábaly všelijaký ozdoby na stromek, nejvéc řetaze z rezněj, cepovéj slámy. U Domina Ingrovýho nebo u Šašinků v obchodě

zme nakúpily barevný papíry, tým zme polepily krabičky od sirek a to byla další ozdoba na stromku. Ešče zme zlatily pozlátkem ořechy nebo zme jich obalovaly stanyólem. Na merkón se pověsilo linecký cukroví, aj neslepovaný a taky se na stromek věšaly panenský jabka. Na vrchu na stromku byl anděl ze stříbra nebo ze zlata, to se kúpilo u papírnika Ondruška ve Vracově a dřevěný stojan udělali tesař Blahynka.

U nás, u Kučerů, v čísle patnáct, zme na stole mívali na Štědrý večír prostřený vyšíváný bílý ubrus, kerý byl po Kačce Kučerové z hospody a dával se enom na vánoce. Před štvrtú hodinú se zhromáždili všeci domácí u stolu, každému se rozdaly oplatky, gdo chtěl, dál si na oplatek medu. Ten se kupoval do hrnečka u dolních Šmidů. Všeci, kerí byli u stolu, povstali, pokřižovali se a začal se modlit *Otčenáš*... a po něm ešče táto modlitba: *Pane Bože nebeský, rač nám požehnati těchto darů, které budeme požívati z Tvé štědré ruky, skrze Krista Pána našeho, amen.* A v nekerých rodinách se přidávalo přání: *Pane Bože, dopřej nám, ať se za rok zasěj všeci společně zejdem.* Potom se podávala ve sváteční misi máslová polívka z lukšama a krupica posypaná skořiců, medem a máslem. V roku devatenáct set štyrcet devět zme měli po první na Štědrý večír usmaženú rybu a k ni aj salát po svátečně, z oharkama a cibulú. Vánočního cukroví bývalo poskrovnu, většinu se z vnitřního sádla napéklo šátečků a ty se nadily ořechama nebo bílým makem. Anýzový kolečka, tlapky, třísky, smetanový trubičky – to byly vzácný pochutiny, kerý pékávala Marie Kristova, první žena strýčka Tondy z čísla devadesát jedna, z Dědiny.

Po večeri se šlo do izby, kde byl nazdobený stromek. Dycky se zvonilo zvonkem a my zme hleděly jak udivený, z celěj téj parády. Na stromku byly aj andělský vlasý a taky svíčky, kerý zme rožihaly. Pod stromkem velice žádný dárky nebývaly, většinu to, co zme potřebovaly, nejaký prádlo, pančochy... O vánocách roku devatenáct set třicet osm sem dostala

od strýca Metchúda Kučery malú mrkačí panenku a taky zme tehdy měli na stromku od něho kolekci, v keréj byly ryby z čokolády. U stromku se zpívaly koledy Narodil se Kristus Pán, Nesem Vám noviny a Tichá noc.

Mezi pátú a šestú hodinú večerní chodívali po dědině koledníci. Byli to chudobní lidi z cizích dědin, hodně k nám chodili z Vacenovic. U každého baráku zpívali *Dej Bůh štěstí tomu domu, my zpíváme, víme komu, malému děťátku, Kristu Jezulátku, dnes v Betlémě narozenému.* Naši jich nenechali ani dozpívat, protože koledníci se třepali v žůdře zimů, šli pěšky Macháčkem /pozn. kopec ve Skoronicích/, nohy měli omotaný pytlama, na zádech uvázanú plachtu a v ruce nésli rance. Lidi jim za koledu dávali jabka, sušený hrušky, buchty, koláče, krupicu, aj nejakú tú korunku na přilepšenú... Aj cigánka Stázka z fůrů děcek došla ke dveřám zazpívat *Stála Panenka Marija jako růžička červená* a vyžebat si neco dobrého. Stalo se ale taky, že v nekerých domech jim ani neotevřeli...

Skoronský pastýř, trubač Felix Klud'ák, trúbili zasěj po šestéj hodině Nesem Vám noviny, začínali na Kanále. Chodili po celěj dědině, s něma aj jejich žena. Lidi vycházali z baráků ven a na tragač jim dávali výslužku, nejvč múku a sádlo.

A potom zme se vypravovali na půlnoční, kerá byla v Miloticích. Jiřtí tam bývala už o pěti hodinách ráno, pětadvacátýho. Až sem došel velebný pán Inocenc Masař, zařídil, aby se slúžila půlnoční a všecy vánoční mše u nás, v našem kostele. To bylo slávy z muziků! Strýček Antošuj to všecko cvičili aj to dirigovali. Klimši obá dvá, Toňa z Lad'ů, hráli na husle, s něma Šašinka a Vojta Chludil, strýček Rančik z Milotic a Bohuš Krist pískali na klarinet, strýc Joža Šindral hráli na čelo, Václav Blahynka na basu, potom jich vystřídál jejich Jenda.

Na Boží narození se nezametalo, poklúzalo se enom jednú za deň. Ani se v tento svátek nešlo nigde na besedu, chlapi nešli ani do hospody.

Ten deň byla o devíti hodinách ráno v našem kostele slúžená hrubá mša, na keréj se taky zpívalo. Chlapi se nastrójili do kožuchů duběňáků, ženský si oblékly pávky. Táto mša byla slúžená za všecy farníky. Dyž se došlo dom, nevařilo se. Jedly se zbytky od Štědrého večera. Odpoledňa o dvůch bylo požehnaní, Te Deum, vánoční nešpory. O Božím narození se nám, malým děckám, zdálo, že chodíme enom furt do kostela. Naša Lida, jako moja sestra – /vypráví Marie Rybová/ – se kamarádila z Mařků Křižkovů a ty už po požehnaní řekly – vjec do toho kostela neidem, celý svátky zme enom tam... Šag doma si to potom schytaly.

V kostele to bylo všecko krásně nazdobený. Podél starýho oltára byly veliký stromy, smrky a na nich visely ozdoby, kerý posílaly tetička Šindralka z Budějovic z kláštera. Na Betlém zme se chodili dycky dívat k Plachom, k Met'ovi.

Na Ščepána bývala mša s ofěrů, za mládence a panny. Napřed šli kluci, kerý védl stárek a za něma kráčaly důstojně děvčata. Za oltářem byl košík, do kerýho se vybíralo. Nigdo nechtěl it na ofěru poslední, smíli by se mu, že nésl sekeru.

Pacholci šli na Ščepána na službu a na Nový rok se zasěj vrátili. Potom šly dívky a ty se vrátily na Tři krále. Hospodyň jim dycky dala výslužku, pacholkom modrý súkenný gatě a dívky dostaly vyšitý fěrtůšek nebo pávku.

Na Silvestra bývalo odpoledňa enom požehnaní, zazpívaly se všecy sloky pěsničky *Uplynul opět jeden rok, stojíme o veliký krok, blíž hrobu, soudu, věčnosti, spáse či věčné radosti.* Z kostela se šlo rovnú dom, doma se četly romány od Javořickéj nebo zábavný kalendáře a večír se šlo kolem osmėj spat. Žádný oslavy, to nebývalo.

Na Nový rok se slúžila taky sváteční mša a tá byla zasěj za panny a mládence, taky z ofěrů. Dyž se v tento deň vycházalo z kostela, přálo se *hodně zdraví, Božího požehnaní a po smrti království nebeské.*

Akce Kulturního a vlastivědného sdružení Skoronic, připravované na I. čtvrtletí 2013

6.1. (NE) Tříkrálový koncert – 9:45 h – kostel sv. Floriána, účinkují Děcka ze Skoronic za doprovodu Varmužovy hudecké muziky.

12.1. (SO) Dětský krojový ples – 14:30–19:00 h – sál Sokolovny Vlkoš – k poslechu i tanci hraje dechová hudba mladých ZUŠ Kyjov – v programu vystoupí soubory z Kyjovska, Břeclavska, Hornácka a Valašska.

Vstupné dospělí 100 Kč, děti 50 Kč, krojování zdarma.

27.1. (NE) Dětský maškarní karneval – 15:00–18:30 h – sál Obecního domu Skoronic – hraje Miroslav Fridrich ze Stavěšic.

9.2. (SO) Ostatky po dědině – 9:30 – 14:30 h – „ostatkáře“ ze Skoronic a masopustní skupinu z Nového Veselí doprovází dechová hudba Svatobořáci.

17.3. (NE) Smrtná neděle – 10:00 – 15:00 h – děvčata v krojích obcházejí jednotlivé domy a předvádí zvyky Smrtné neděle.

Velikonoční hrkání – začínáme na Zelený čtvrtek 28.3. po ukončení večerní mše sv. /19:00 h/ a končíme na Bílou sobotu 30.3. v 18:30 h, před večerní vigílií.

Ples Jízdy králů nebylo možné v plánovaných termínech /19.1. a 2.2./ uskutečnit, v tuto dobu pořádají Doboový a Obecní ples v sousedním Vlkoši. Na sobotu 18.5. – v době Letnicových slavností – připravujeme za podpory obce Skoronic **Společenský večer Jízdy králů**, spojený se setkáním všech dosavadních žijících králů.

Hody, milé hody...

Mám rád všechny tradiční svátky co jich jen v roce je. Letošní hody, ač ne-tradiční, byly tradičně veselé, plné radosti, života. Možná byly jakýmsi nahlednutím do tajemných hlubin času, kdy nebylo žádných organizátorů, ba ani nikoho, kdo by se o hody staral.

Tenkrát, v den výročí posvěcení farského kostela, v čase ukončení hospodářského roku a dlouhých večerů, lidé hodovali jaksí živelně, spontánně se radovali. Chasa chodívala do hospody na tancovačku, šohaji s děvčicami se vesele valili dědinu za zpěvu a jásotu v pestře vyšíváných krojích, však nadělali taky rámusu a neplech, ale co, byl čas hodů. Našlo se taky pár škarohlídů co si aj u starosty stěžovali na ten neřád. Tož radní sa usnesli, že tomu přítrž udělají. Vydali hodové artikule a že muziku zaplatí, ale ať chasa statného šohaja vybere, který se o hody postará a pořádek sjedná. Od těch časů chasa sobě stárka volila, ale nebylo to jen tak. Každý chtěl byt stárkem. Však

se hrdí šohaji aj kolikrát poprali, aby mohli vést družinu včele na taneční sál kolem věnca sa točit. Ještě hody neskončily a šohaji se už štengrovali kdo bude stárkem napřesrok a byly u toho domlouvání kolikrát aj košule roškubané. Stárek pak k sobě děvčicu vybral a rodiče její prosit šel, by s ním stárkovat mohla. A už dlouho dopředu růžičky do věnca se vázaly, zpívalo se a besedovalo. Stárci dům od domu pak chodili a všechny na hody zvali. V den hodů chasa průvodem šla na radnicu starostu o povolení hodů žádat. Scházivala se na Kanále. Tehdy tam ještě lípy nebylo. Stávala tam pentlama ozdobená mája. Kolem ní se chasa točila a vesele se zpívalo a svobodní s ženáčama o hodového káčera se přetahovali. Často se stalo, že ženáč káčera ukradl, to potom stárek za demizón vína zpátky ho vykúpit musel. Stárek si s chasů a muzikantama v průvodu vždycky pro stárku chodíval. A jeho milá už naňho čekala. Vesele ho vítala

se džbánekem dobrého vína, aj koláčky napékla. Rodiče hrdí, že stárku doma mají, v přípravách na tú slávu vždycky ju podporovali, někteří aj prase vykrmili, však měli na přípravy času dost, když už dluho dopředu se vědělo, kdo stárkovat bude. Ale některý rok špatná úroda byla a zlé časy došly, to bývali stárci aj dva a někdy i sklepníka k sobě měli, aby těch starostí nebylo na jednoho tolik. A hody to bývaly veselé a bujaré, zpívalo a tančilo se aj několik dní.

Ale možná to bylo i úplně jinak. Vždyť je to jen pověst z těch starých časů, legenda o tradici, předávané a měnící se z generace na generaci, o tom živém dědictví, tradovaném i autentickém a osobitěm zároveň a záleží jen na dnešní generaci, bude-li tato tradice pokračovat i nadále.

Marek Vašíček

PAMĚTNÍ KÁMEN U „LÍPY REPUBLIKY“

O historii vybudování kamenného památníku u lípy je zápis v obecní kronice z roku 1969: „V předvečer státního svátku 28. října jsme postavili u „Lípy republiky“, vloni zasazené u č. 96, malý kamenný pomníček, na kterém je podle usnesení pléna MNV vytesán nápis: **LÍPA REPUBLIKY – ZASAZENA NA PAMĚŤ 50. LETÉHO VÝROČÍ VZNIKU ČSR. Jsem symbolem těžce zkoušené svobody – neublížíte mě!**“ Pomníček zbudoval a postavil sochař Jaroslav Nedůchal z Milotic, autor Jízdy králů z r. 1966.

„V předvečer státního svátku 28. října jsme postavili u „Lípy republiky“, vloni zasazené u č. 96, malý kamenný pomníček, na kterém je podle usnesení pléna MNV vytesán nápis: **LÍPA REPUBLIKY – ZASAZENA NA PAMĚŤ 50.**

LETÉHO VÝROČÍ VZNIKU ČSR. Jsem symbolem těžce zkoušené svobody – neublížíte mě!“ Pomníček zbudoval a postavil sochař Jaroslav Nedůchal z Milotic, autor Jízdy králů z r. 1966.

PLASTIKA JÍZDY KRÁLŮ

Památník Jízdě králů vytvořil na objednávku obce Skoronice kolektiv umělců Nedůchal, Panák, Příkazký v roce 1966, cena díla byla 10 000 Kč. Nápis „Skoronice sobě“, který navrhl pracovník Domu umění v Hodoníně Sláma, má dokumentovat snahu o vytvoření

vlastního námětu bez schválení plastiky Svazem umělců. Motto „Vzpomínka na mládí a krásu“ navrhl tajemník MNV Vladimír Šindler. V kronice obce Skoronice je vysvětluje pan Vojtěch Holcman slovy: „Provedení plastiky jde naší a starší generaci opravdu ze srdce. Stařeček s vnukem na koni jakoby pohlížel a vzpomínal na své mládí, které tady v nezměněné podobě na koních projíždí a právě projelo“.

Kamenná plastika na Kanále

Lubomír Jarcovják – Brána
účetní cena – 19 500 Kč

Kamenná plastika v parku

Petr Horák – Fůze
účetní cena – 58 000 Kč

Krátce o autorech moderních plastik na Kanále a v parčíku

Lubomír Jarcovják

Narozen 12. srpna 1962. V letech 1981 až 1987 studoval na katedře výtvarné výchovy Pedagogické fakulty UJEP v Brně, v letech 1993 až 1994 na Střední průmyslové škole grafické v Praze obor konzervátorství.

Věnuje se grafice, práci s papírem a knižní vazbě, v poslední době převážně práci v betonu, pískovci a kombinaci různých materiálů při tvorbě sochařských objektů. Samostatně vystavuje od roku 1986 /ČR, Německo, Rakousko/. Kolektivních výstav se účastní od roku 1986. V letech 1997 získal na Bienále české grafiky v Ostravě Grand Prix, 1998 obdržel na Trienále umělecké knižní vazby v Kroměříži Čestné uznání, 2004 Čestné uznání na výstavě Grafika roku v Praze. V současné době dokončil rozsáhlý projekt 14 zastavení Křížové cesty v Bukovanech /beton, ocel, výška cca 340 cm/. Je zastoupen ve veřejných a soukromých sbírkách doma i v zahraničí. Žije a pracuje v Šarovech u Zlína. Studium – Pedagogická fakulta UJEP Brno (výtvarná výchova a český jazyk). Zabývá se grafikou, autorským papírem, autorskými knihami a prostorovou tvorbou.

Petr Horák

Narodil se 7. prosince 1974 v Hodoníně. V letech 1989 – 1992 se v Lipnici nad Sázkou vyučil kamenosochařem.

Je autodidakt a jeho volná sochařská tvorba se zprvu formovala hlavně v poučení díly představitelů moderního umění, ale důležitý impuls k rozhodnutí stát se sochařem mu dodalo třeba i dílo mistra českého baroka Matyáše Brauna. První sochy, v nichž se do jisté míry už zračí jemu vlastní tvůrčí mentalita, vznikaly od poloviny devadesátých let (Strom života). První samostatná výstava jeho prací se uskutečnila v roce 2003 v hodonínské galerii Vednevnoci. Důležitá z pohledu rozvoje autorovy tvorby se stala jeho účast na sochařských sympóziích v Miloticích (2003, 2004, 2010, 2011). Jeho sochy z milotického, ale i z uherskobrodského sympózia (sochařské sympózium U zdi, 2009) jsou trvale umístěny ve veřejném prostoru. Jednou ze zásadních akcí Petra Horáka, i z pohledu dalšího rozvoje jeho sochařské tvorby, se stalo mezinárodní sympózium v rodišti Constantin Brancusiho v rumunském Targu – jiu, jehož se zúčastnil jako vůbec první český umělec (2008). Od roku 2005 žije a působí v Miloticích u Kyjova.

Charita Kyjov

Vážení a milí spoluobčané,

s blízcím se koncem roku chceme poděkovat zástupcům samospráv, sponzorům, dárcům a všem dobrovolníkům, kteří nám pomáhají zvládat velké množství úkolů, kterých v sociální a zdravotní oblasti každoročně přibývá. Vám všem, kdo činnost charity jakýmkoli způsobem podporujete, upřímně děkujeme.

Přejeme Vám pozeňnané, radostné a pokojné prožití vánočních svátků a uživatelům našich služeb aby i v novém roce 2013 byli šťastni a s naší prací spokojeni.

„Vánoce jsou okamžikem, kdy nám Bůh přináší kousek nebe na zemi a trochu slunce tam, kde očekáváme jen špinu a zmatek. Kéž máme odvahu tento kousek nebe a tu trochu slunce přijmout do svého srdce, abychom jimi tak mohli obdarovávat všechny potřebné nejen o vánocích, ale i v novém roce.“

pracovníci Charity Kyjov

Protože všechny důležité informace o Charitě Kyjov mohou případní zájemci vyhledat na webu <http://www.kyjov.caritas.cz/>, rozhodli jsme se přiblížit Vám letos naši činnost trochu jinak; totiž prostřednictvím čísel - formou jakési statistiky, na jejímž základě si čtenář může snáze udělat představu o našich výkonech a činnosti vůbec.

Charitní pečovatelská služba

Charita Kyjov má tři střediska pečovatelské služby: Pečovatelská služba Kyjov, Pečovatelská služba Vracov a Pečovatelská služba Svatobořice - Místřín.

Charitní pečovatelská služba Kyjov letos od počátku roku do konce října u svých klientů uskutečnila 19 907 návštěv; na cestě k nim najela celkem 57 904 km (pouze do obcí mimo Kyjov) a rozvezla 11 743 obědů. Dále uvádíme obce a počty uživatelů služby, resp. četnost návštěv:

Bukovany (2 klienti 3x denně), Čeložnice (2 klienti 1x denně), Ježov (2 klienti 1x denně), Kostelec (5 klientů 1x denně), Kyjov (121 klientů, návštěvy různé 1 – 2 – 3x denně), Labuty (2 klienti, 1x denně), Milotice (3 uživatelé 3x týdně), Moravany (1 klient 1x týdně), Nechvalín (1 klient 1x denně), Ostrovánky (2 klienti 1x denně), Sobůlky (2 klienti 1x denně), Vaceňovice (2 uživatelé 1x denně), Vlkoš (2 klienti 3x týdně), Vřesovice

(1 klient 3x týdně), Žádovice (2 uživatelé 1x denně), Žeravice (7 klientů, 1–2x denně). Uváděná data mají pouze informativní charakter; průběžně se neustále mění.

Charitní pečovatelská služba Vracov za stejné období letošního roku vykazala 4 355 návštěv; celkový počet uživatelů služby je 58, z toho 21 v DPS, 22 ve městě a 15 klientů si nechává dovážet pouze obědy. Pro své klienty služba vyprala a vymandlovala cca 840 kg prádla.

Charitní pečovatelská služba Svatobořice – Místřín do 31.10. vykazala 8 814 výkonů pro celkem 38 uživatelů služby; z toho je 28 v DPS, 10 v obci.

Domácí zdravotní péče

Charitní Domácí zdravotní péče je zde pro dětské i dospělé pacienty, kteří potřebují ošetřování v svém domácím prostředí. Tuto péči ordinují praktičtí lékaři a je plně hrazena zdravotními pojišťovnami. V našem týmu pracuje 8 registrovaných všeobecných sester a 1 registrovaný fyzioterapeut. Individuálním přístupem se snažíme zkvalitnit život pacientů. Ze zdravotních výkonů poskytujeme především ošetřování ran, aplikaci injekcí a infuzí, odběry krve, aplikace inzulínu, měření krevního tlaku a rehabilitaci.

Letos jsme ošetřovali 530 pacientů, u nichž jsme vykonali 14 678 návštěv.

Počet pacientů DZP od počátku roku v jednotlivých obcích:

Bukovany (10), Čeložnice (6), Hýsly (4), Ježov (3), Kelčany (5), Kostelec (13), Kyjov (285), Milotice (15),

Moravany (13), Nechvalín (1), Ostrovánky (2), Skalka (2), Skoronice (7), Sobůlky (7), Stavěšice (1), Strážovice (3), Svatobořice-Místřín (110), Šardice (4), Vaceňovice (11), Vlkoš (13), Vracov (2), Vřesovice (7), Žádovice (1), Žeravice (5).

Domácí hospicová péče

je službou, ve které ošetřujeme pacienty v posledním období života a umožňujeme jim toto období prožít bez fyzické, psychické, sociální a spirituální bolesti. V posledním roce jsme se starali o 37 hospicových pacientů, kteří mohli dožít poslední dny života mezi svými blízkými. Vykonali jsme u nich celkem 892 návštěv. Tým je sestaven z lékařů odborníka na léčbu bolesti, psychologa, sociálního pracovníka, duchovního, 8 všeobecných registrovaných sester a 4 pečovatelek.

Naši péči poskytujeme pacientům v těchto obcích: Bohuslavice, Bukovany, Čeložnice, Hýsly, Ježov, Kelčany, Kostelec, Kyjov, Labuty, Milotice, Moravany, Ostrovánky,

Skalka, Skoronice, Sobůlky, Stavěšice, Strážovice, Svatobořice - Mistřín, Šardice, Vacenovice, Vikoš, Vřesovice, Žadovice, Žeravice.

Počet pacientů domácího hospice počátku roku v jednotlivých obcích: Bukovany (3), Kostelec (5), Kyjov (17), Milotice (3), Skoronice (1), Svatobořice – Mistřín (6), Vacenovice (2).

Charitní dům pokojného stáří Čeložnice

Charitní dům pokojného stáří v Čeložnicích slouží seniorům, kteří nemohou ze zdravotních nebo sociálních důvodů pobývat sami v domácím prostředí a jejich potřeby nemohou být zajištěny ani jejich rodinou ani terénními sociálními službami. Kapacita domova je 26 míst, z toho je momentálně jedno místo pro muže. Naším cílem je vytvořit prostředí pro důstojné dožití uživatele - co nejvíce podobné domácímu prostředí – a udržet nejvyšší možnou míru soběstačnosti. Cílem je také nabídka pravidelných duchovních a společenských aktivit (výletů, rukořných aktivit, cvičení, zpívání, pečení, čtení, tematických besed apod.). Věkový průměr obyvatel je 82 let, aktuálně nejvíce obyvatel je z města Kyjova.

Kontakt: Mgr. Jan Kvaltin
tel. 773 994 991, 518 617 423
chdps.celoznice@kyjov.charita.cz

Kontaktní centrum – víceúčelová drogová služba a Terénní programy

Kontaktní centrum je nízkoprahové zařízení, které nabízí kombinaci zdravotních a sociálních služeb pro občany Kyjovska, kteří užívají nealkoholové drogy. V roce 2012 byla v rámci Kontaktního centra poskytována péče a služby pro 140 uživatelů ilegálních návykových látek (údaje jsou vedeny od 1.1 – 31.10 2012). Celkový počet kontaktů s klienty je 2 802. V letošním roce se nám podařilo

navázat na služby celkem 32 nových klientů. V rámci Kontaktního centra bylo v roce 2012 provedeno celkem 1207 výměn pro 110 klientů a vyměnili jsme 19 283 jehel. V tomto roce jsme uskutečnili celkem 174 poradenství pro 67 klientů, krizovou intervencí jsme poskytovali v šesti případech. Podali jsme 3 321 odborných informací – zdravotní, právní, bezpečné užívání atp. Nedílnou součástí tvoří podpůrné poradenství v abstinenci a individuální poradenství zaměřené na motivaci a následné odeslání do léčebných zařízení – odeslali jsme celkem 7 osob. Nabízíme testy na zjištění Hepatitid B, C a HIV, možnosti testování využilo 18 klientů. Kontaktní centrum v roce 2012 navštívilo celkem 18 rodinných příslušníků uživatelů drog.

Terénní práce probíhá v regionu Kyjovska, Veselska a v Dubňanech. Specifická forma streetworku je stále zajišťována ve městě Veselí nad Moravou a ve městě Dubňany. V roce 2012 byla v rámci terénní práce poskytována péče a služby pro 79 uživatelů ilegálních návykových látek, třetinu počtu představují ženy. Celkový počet kontaktů s klienty je 579. Z celkového počtu klientů je 67% injekčních uživatelů návykových látek, 10% tvoří abstinující klienti. V letošním roce se nám podařilo navázat na služby celkem 27 nových klientů. V terénu jsme poskytovali službu výměnného programu injekčního náčiní a komplex služeb Harm Reduction (snižování poškození) – celkem jsme provedli 183 výměn pro 53 lidí a vyměnili 6.224 jehel. Individuální terapie byla poskytnuta 45x pro 25 klientů, krizovou intervencí jsme poskytovali ve čtyřech případech. Výrazně jsme poskytovali též specifické informace související s problematikou užívání ilegálních návykových látek (zdravotní, právní, sociální, bezpečný sex, bezpečné užívání) – konkrétně 830 odborných informací pro klienty. Celkem jsme byli 89 dní v terénu

(1335 hodin), průměrně jsme denně kontaktovali 15 klientů.

Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež klub Wu-Wej

Posláním Nízkoprahového klubu Wu-Wej je poskytovat odbornou pomoc a podporu dětem a mládeži od 11 do 26 let z Kyjova a blízkého okolí, kteří se nacházejí v nepříznivé sociální situaci nebo způsobem svého života jsou touto situací ohroženi. Vést je k pozitivní změně v životním způsobu a k sociálnímu začlenění do jejich přirozeného prostředí.

Základní statistické údaje pro rok 2012:

Počet otevřených dní: 201
Poskytnuté intervence: 4 820
Počet uživatelů: 225
Denní průměr: 20 uživatelů

Za rok 2012 se podařilo začlenit do společnosti 16 osob ohrožených sociálně-patologickými jevy.

Rozdělení uživatelů podle místa bydliště: Kyjov 62 %, okolní obce 38 %. Najdete nás na adrese Svatopluka Čecha 280, 697 01 Kyjov (za Letním kinem).

Občanská Poradna

Jde o službu odborného sociálního poradenství, kde nabízíme pomoc či radu obyvatelům Kyjova a okolních obcí, kteří prožívají náročné životní období. Cílem je podpora při řešení vzniklé situace, zprostředkování následné pomoci, předání informací o jiných institucích, pomoc se sepsáním potřebných dokumentů. Stále aktuální jsou problémy spojené s exekucemi a dluhy, předlužením občanů. Letos jsme poskytli pomoc 175 uživatelům a uskutečnilo se 380 kontaktů. Většina uživatelů přišla opakovaně. Nejpočetnější skupinou byli uživatelé přímo z Kyjova.

Provozní doba: úterý a čtvrtek
9:00–11:00, 12:30–15:30
Poradna sídlí v přízemí budovy Charity Kyjov, Palackého 194.
Tel. kontakt: 724 353 902.

C-klub

C-klub Charity Kyjov je svépomocná skupina pro onkologicky nemocné. Jejím posláním je vzájemná podpora lidí prožívajících podobné problémy. Člověk v tomto prostředí pomoc a podporu nejen přijímá, ale současně i poskytuje, což jej zbavuje pocitů bezmoci. Toto je pro členy zdrojem naděje a usnadňuje to zvládnutí těžké životní situace. Členové se scházejí pravidelně 1x týdně vždy ve čtvrtek od 9:00 do 11:00 hod.

v hlavní budově charity na Palackého 194, 697 01 Kyjov.

Půjčovna kompenzačních pomůcek

Pro občany se zdravotním postižením, kteří ke svému zdravotnímu stavu potřebují kompenzační pomůcku, provozuje Charita Kyjov ve své budově na ulici Palackého 194, půjčovnu pomůcek.

Provozní doba: Po–Pá, od 7:00 do 15:30 hod.

K zapůjčení máme k dispozici: elektrické polohovací postele, antidekubitní matrace, mechanické vozíky, křesla, chodítka, stolky k posteli, sedačky do vany, nástavce WC a jiné.

Ceny za zapůjčení pomůcek jsou stanoveny jako měsíční a jsou uvedeny v aktuálním "Ceníku kompenzačních pomůcek", viz <http://www.kyjov.caritas.cz/sluzby/pujcovani-pomucek/>.

OPTIMAL ENERGY

Vážení spoluobčané,

není týden, co by obec nenavštívili podomní prodejci a nenabízeli Vám, „že s nimi ušetříte“ za energie, pokud s nimi uzavřete pro Vás velmi výhodnou smlouvu. Bohužel někteří podlehnou jejich argumentům např., že soused taky podepsal, že to dělají se souhlasem starosty atd. Později někteří z Vás, co podepsali, zjistí, že „výhodná cena“ není tak výhodná, smlouva je na 2 – 3 roky, platí se u některých aktivační poplatky a v případě předčasného ukončení smlouvy jsou ve smlouvě smluvní pokuty (2.000 až 12.000 Kč za každé odběrné místo). To pak zapříčiní, že pokud chtějí odejít, tak to vlastně nejde. Setkal jsem se s případem, že 80letá paní v Ježově podepsala za 1 měsíc 4 smlouvy a pokaždé jí tvrdili, že jsou lepší. Hrozilo jí, že bude platit sankce za ukončení smlouvy, nebo pokud by byly špatně podané výpovědi (nebo odstoupení od smlouvy), mohla platit i několik zálohových plateb současně. Těmto lidem radím a pomáhám, aby mohli od nevýhodných smluv odstoupit, a po vyřešení problému jim nabídnu lepšího obchodníka. Pokud se stane, že bývalý obchodník požaduje po změně obchodníka smluvní pokuty, tak naše zákazníky úspěšně bráníme. Mým zájmem je maximální spokojenost klienta se službami, které poskytují. Heslo společnosti OPTIMAL ENERGY, kterou zastupuji je ENERGETICKÉ DOBRO, ZLEPŠUJEME SITUACI NA TRHU S ENERGIEMI. Kvůli hrubému porušování práv našich klientů byla nucena naše společnost podat desítky hromadných stížností na Energetický regulační úřad.

Více na www.optimal-energy.cz.

Nabízím Vám následující služby

Poradenství:

- pomoc při orientaci v nabídkách, posouzení jejich výhod a nevýhod a nalezení optimálního dodavatele
- kontrola vyúčtování plynu a elektřiny u stávajícího a později i u nového obchodníka
- upozornění na lepší cenu při změnách ceníků
- pomoc při vyvázání se z nevýhodných smluv

Služby:

- zajišťuji sepsání smlouvy a její doručení novému obchodníkovi, zařízení výpovědi
- orientace v cenových nabídkách, (ceny u jednotlivých obchodníků mohou být ceníkové, individuální nebo garantované)
- pomoc při případném zamítnutí změny stávajícím obchodníkem
- orientace na trhu, pokud dojde ke zdražení, informuji o změně a nabídnu řešení
- nabídka spořičů vody (u domácnosti roční úspora až 5000 Kč = úspora za vodné, stočné a nákladů na ohřev teplé vody)
- levnější telefonování (např. za 191 Kč/měsíc je 100 volných minut)

Cena:

Odměna za služby jsou provize od dodavatele, zákazník nic neplatí, protože cena za poradenství je již zahrnuta v ceně elektřiny a plynu a tu platíme všichni bez ohledu na to, jestli se poradenství využívá.

Jinou možností je předem domluvené procento z úspor, toto se týká zákazníků s velkou spotřebou (případ, kdy firma zůstane a dostane takovou cenu, na kterou by sama nedosáhla).

V současné době využívá mých služeb stovky domácností a firem na Kyjovsku a Hodonínsku. Ode mne dostanete informace a dostatek času, aby jste se mohli doma v klidu rozhodnout.

Kontakt:

Miroslav Cuták, energetický poradce – specialista
Vrbátky 238/51, 696 04 Svatobořice-Mistřín
tel.: 604 797 127

miroslav.cutak@optimal-energy, cutak.mir@seznam.cz

POHŘEBNÍ SLUŽBA

SOBEK & FILIPOVIČ

www.sobek-filipovic.cz

tel.: 518 612 235
mobil: 724 238 407
Zlatá ulička 231, Kyjov

**SLUŽBA
24 hodin
DENNĚ**

VARI
POWERED by **HONDA**

MALÁ ZEMĚDĚLSKÁ • ZAHRADNÍ • KOMUNÁLNÍ TECHNIKA

Prodej • Servis • Opravy

Radomil Ingr

Skoronice 139, 696 41 tel.: 518 625 841, 602 562 940

Pavel Slezáček

696 41 Skoronice 180
telefon: 518 625 836
mobil: 603 865 598

PODLAHÁŘSKÉ PRÁCE

- lepení antistat. podlah, PVC, korku podlahového i obkladového
- vyrovnávání podlah samonivelační hmotou
- pokládka plovoucích podlah
- lepení kobereců na stěny
- výběr materiálů podle vzorníků

AUTOLAKOVNA MAREK

sikkens

Jiří Marek
Skoronice 26

602 554 395

autolakovna.m@atlas.cz

Zemní práce Jiří Vašíček

Traktorbagry JCB 3CX,
pásový minibagr JCB 8027,
UNC, LIAZ, AVIA

Nabídka služeb

- ❖ terénní úpravy, svaňovací práce
- ❖ demoliční a bourací práce
- ❖ výstavba a opravy komunikací
- ❖ výkopy bazénů, vjezdů, vodovodních a kanalizačních přípojek
- ❖ doprava sypaných materiálů – písky, štěrky, drtě, recykláty, kamení, zemina, ornice, betonové směsi
- ❖ přistavení kontejneru – odvoz

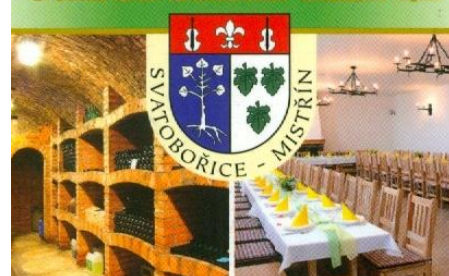
Tel.: 602 783 427

E-mail: jiri.vasicek@tiscali.cz

Jiří Vašíček, Vlkoš 109
696 41 Vlkoš u Kyjova

VINAŘSTVÍ JOSEF DUFEK
SVATOBORSKÝ SKLIPEK

STOLAŘSTVÍ HOLCMAN

Stolařství Petr Holcman
 Skoronice (za obchodem)
 696 41 Vlkoš u Kyjova
 tel.: 518 625 012, mobil: 602 536 295
 e-mail: holcmanp@seznam.cz
 www.stolarstvi-holcman.cz

Stolařská dílna, zabývající se výrobou rozličných druhů nábytku a doplňků ze dřeva Vám nabízí své služby. Léta praxe a zkušeností jistě oceníte. Projeví se především na kvalitě i pečlivosti, jež v dnešní době mnoho lidí postrádá.

Presvědčte se sami a kontaktujte nás.
 Nábytek na míru. Kalkulace zdarma.

kuchyně • obývací stěny • kanceláře • dveře • zahradní nábytek • schody • altány • šatní skříně komody • postele • stropy • bytové doplňky a jiné

Mgr. ZDENĚK INGR

revizní technik

- kontrola bezpečnosti plynových spotřebičů
- revize a zkoušky vyhrazených plynových zařízení

Skoronice 42, 696 41
 IČ: 888 134 36
 tel.: 774 028 200

LATTENBERG.cz

- Výroba a prodej rostlin
- Realizace a údržba zeleně
- Projekce a poradenství

Skoronice 186
 696 41
 Vlkoš

Po - Pá: 9:00 - 17:00
 So: 9:00 - 11:00

+420 602 871 856
 +420 607 919 482
 +420 723 970 172

www.lattenberg.cz

KOSMETIKA

Jitka Veverková

Vlkoš 326

- kosmetické ošetření dle aktuálního stavu pleti
- barvení řas a obočí
- depilace

Provozní doba dle objednávek.
 tel.: 603 219 713

Noční Skoronice

Vydala obec Skoronice v nákladu 200 ks, ve Skoronicích 17.12.2012.
 grafická úprava: Lukáš Plachý, foto: Václav Křížka, Miroslav Plachý, Jan Grombř